

- 339 404
- (49) *Resolutio de Vixi rōm's ad modum R. P. Magi fīs fūr. debito.*
Zia. Anno dñi. 1535.
- ✓ Deus ab initio constituit hōminem se reliqui eum in manu congi-
 lig suis Eccl. 25. 11
- ✓ qm de auctoritate illius libri Eccl. inter multos dubitatu est neq;
 degunt adhuc q; ambigunt; nō erit abe de hoc ipso pauca p̄fari, nō tanta
 ea disputatio m̄ libris hoc innixa natura videtur. Inter libros iei canonios h.
 b. et sap̄is ecclasticis ac hebreis nō recipiunt auctoritatem. nō plaga galens et
 inflago ad felicidam etiam matrem q; ēt de ecclesiis deus nūq; recipi hebreū
 sed grecū solum. / hac rōne alijs dubitationēt in ecclia an debentur,
 uti inter canonicas scriptū, sed oīc auctoꝝ vobatim usi sunt testimoꝝ illorū
 tamq; ep̄ficiis liborū ut egressis p̄uenis Stetensianus, Annalesq; Ema-
 rist, Alexi de successione Anacleti, de mens Alexander primus joan⁹ ūnū
 origine, cipriani, Ambrosii, aug. damascen, & Iusebii lib. 4. dicti horū
 antiquis prūz illorū liborū auctoꝝ. Vxos tamq; ep̄ficiis, Emaug. 17. cibita.
 c. 20. confessioꝝ ep̄ficiis, Et Damasc. lib. 4. c. 18. Et tandem mīo atq;
 carthagin. 3. cui p̄fui aug. c. 47. dī plauit ut p̄tua scriptū canonicas m̄.
 hic in ecclia legal' sub noīe diuinis scriptūq; q; sunt aut canonicas scriptū genere
 salomonis libri. s. Hoc ap̄t̄b̄ legenda p̄cepim' sub noīe diuinis scriptūq;
 hoc in cōcilio. Vnde q; sap̄is et ecclasticis regim' inter sacras scriptū p̄fale.
 monis alia nō cīni rigi trep. / De auctorib; illorū liborū hī nō oīro
constat in eo auctoꝝ, sed hoc sc̄p̄ constat nō cī eī dīs a p̄comune, co-
tenere tñ semper salomonis fructus vel in diuinisq; & alijs salomonis op̄ar-
sim, quē multa constat scripsisse q; ad nos nō p̄ueniunt, vel immemoria hoīus
Ideo Ep̄sipp; p̄uenit, fortuitus, ciprianus, Iusebii citans libri sub noīe
salomonis de ecclastico talp̄ cōuenit auctoꝝ fuisse Jesum p̄cū sīrac
sed Jesu filium sīac ex hebree grecū fuisse, vel ystip̄ noui fuisse uita
q; Thotomei Enegorū 5200. annis ante nativitē dñi sub simone mag-
no pontifice om̄e fīto. / Cesapā nō ita cōuenit sed tubus p̄filom fūdo
- ✓ nō ei declarari sub ratione sed alteri antīgori. 160. anno ante chrys., sed
 utrū q; sit utrūq; op̄i ep̄ficio. - aug. 6. in doctrina triana. Ut cum p̄fue-
 cat cā Jesu fīlij sīrac, qd tñ retrahit. 2. lib. retrahit. c. 4. //
- ✓ ex verbis ep̄sipp; loci salis constat scriptūq; nō sīq; de hōne ante offiū rōmij vel
 tōmo p̄cip̄ q; p̄fisi liberare Ecclasticum sumere ceasendis, atq; adeo
 nos ēt in p̄tiori mil loquuntur de sc̄p̄ hōni vel statu in Utero mīp; vel
 p̄p̄us ante q; p̄uenientia ac offiū rōmij, sed sīlū m̄constitutū metu hac
 disputatio hoc agm tractare et hanc locū rōne et p̄p̄us quo dñe
 qua rōne via sīrōni p̄fisi p̄tiorē sīc post q; ḡgū p̄fisi aut ut scholastici
 dicit post q; annos disputationis allegant, Et ideo sīt

- ✓ Questio principia. Utrum in hoc puenient ad Opusum rationis patet vel non
 Ad salutem et vitam eternam? / Pro parte negativa ergo, sine fide
 impote ei placere deo. Et tace deinceps accidit opere credere quod gestum in
 quantis se remunerat oritur habet. / Item q[uod] credere est obligeat aliquid sive
 ut salvab[ur], q[uod] non credere i[n]demnabit[ur] mar. 16. Sed nullus remuneratio
 ad Opusum rationis impote erit credere aut fieri fidem ut ipsi de nativitate et educatione
 aqua barbaros virginatos leitatis religio n[on] est, ergo talibus non ipsi adligant
 salutem. //
 ✓ Confirmatur ex eodem apostolo 10. 10. quoniam inuocabunt in quem non credi-
 derunt; aut quoniam credent ei quem non audierunt, quoniam autem audiens
 g[loria]ne perducebat. Nisi pueri aperte in corpore est quod non significant religio
 et nomine dei. //
 ✓ In coetariis ejus illud dico vult de his qui saluos faci. 1. Unus. 2. Item
 in eodem c. 18. 20. ante h[ab]et vita de morte, 60m. de malum q[uod] p[ro]p[ri]etatem
 ei dabit illi, ex quo tunc omnia non possunt nisi, siq[ue] illi non sibi sit data sapientia
 facultas pueniendi ad vitam eternam. Item invenire cognoscere non posse
 p[ro]p[ri]etatem dei. 10. /
 ✓ ad digestio[n]em q[uod] q[uod] f[ac]t. subi[ca]t opere tractare primu[m] quid sit h[ab]ere h[ab]ere
 Opusum rationis, et q[uod] puenire ad Opusum rationis 12. quid p[er] h[ab]ere q[uod] pueniri
 ad Opusum rationis. 13. ad q[uod] tenet p[ro]positio - q[uod] significati q[uod] q[uod]
 expedire relatio. Erit absoluta. //
 ✓ Et p[ro]p[ri]etate q[uod] q[uod] q[uod] gl[ori]a est certitate p[ro]p[ri]etatis q[uod] intellectus humanae tri-
 vidat p[ro]p[ri]etatem in ratione, ut in Christ. sententie 3. 1. c. 10. dicitur q[uod]
 ad anima. c. 6. misericordia nostra p[ro]p[ri]etate certitudo rationis, ut ipsi ex 8. Mo. 3. 5. d. 23. q[uod]
 ar. 3. q[uod] 1. p[er] ipsius rationis non solum de Opusum est facultas p[ro]p[ri]etatis intellectus
 sed et ratio, similitus est q[uod] q[uod] liberu[m] arbitriu[m] certitate sit idem q[uod] ratione
 humana. videlicet tradidit dominus Iesu. 2. t[em]p[or]e q[uod] auctor liberu[m] arbitriu[m]
 q[uod] electio ex magis. d. 24. 2. Et electio a deo exigit consilium ut
 Christ. 6. Et hi in arbitrio uno cuiuslibet arbitriu[m] sit appetitus intellectus in celo.
 tunc, an intellectus appetitus. Ideo est liberu[m] arbitriu[m] non solum p[ro]p[ri]etatis
 facultas ratio sed rationis et voluntatis ipsa quod magis. d. 24. 2. Imo ex
 Christ. q[uod] 3. Et hi c. 10. deus facit nos se q[ui]nta esse partem rationis ex-
 citum q[uod] ratio est intellectus appetitus sentitum q[uod] participem alicuius in ratione q[uod]
 ali potest q[uod] ratione q[uod] q[uod] participatio. //
 ✓ hoc debet esse primo ut a notioribus q[uod] intellectus q[uod] incepimus. Sit.
 ✓ q[uod] q[uod] facit Opusum rationis ratione q[uod] h[ab]ere liberu[m] arbitriu[m], hoc p[er] q[uod] excludit
 nam si h[ab]ere ratione q[uod] h[ab]ere facultates intellectus ex voluntate. Pocula q[uod] h[ab]ere
 liberu[m] arbitriu[m] p[ro]p[ri]etatis. Idem q[uod] sententia q[uod] q[uod] 8. Opusum
 rationis q[uod] liberu[m] arbitriu[m] est electio, q[uod] 8. q[uod] 8. q[uod] sicut idem. / Secundum
 non q[uod] q[uod] explicatur q[uod] sicut h[ab]ere liberu[m] arbitriu[m], q[uod] q[uod]. 11. Vel id est q[uod]
 istud in terroscere postmodum cum q[uod] sicut usu rationis aut liberu[m] arbitriu[m] ob-

eo q[uod] nō fieri. Iustitiae tñ in quo cōstitui rō liberi arbitrii. Et cõno qd g[ra]tia fere
hanc faciat. Cām nō gr[ati]a facile, sed misericordia pacemq[ue] ad declaratio[n]es h[ab]et g[ra]tia.

✓ **D**opp. nō est idem hinc liberū arbitriū aut usum rōmī, qd hinc arbitriū
intelligit dīcī. p̄bat p̄pō dīcī et amētēs nō hinc liberū arbitriū, et t̄t̄ hinc
sunt actiū intelligit dīcī, q̄d nō ḡdēm, maior nota q̄d idē amētēs, Et
minor p̄bat q̄d hinc alius circa res p̄ualeq̄ q̄nō cadent sub sensu, sed p̄adēcū
et sp̄ualium uerēgentia p̄j ex his q̄ P̄nēficiū, tunc dēcūnt, legit. n. de
deo et angelis cōp̄tū dēdēcū. / Et cōformat̄ dēquāt̄ dīcī s̄imilat̄
s̄imilat̄. n. postea mēm̄neus se hinc actiū intelligit dīcī. / Itēm hinc
alios actiū vniuersales, quos nō vī q̄ yōt̄ hinc sensu, q̄ sp̄ualū p̄actiu
lārium. s. dīcī. q. q. 84. ar. 8. ad 2^m līḡ q̄m. sensu dē imaginatio
d̄lās uenit̄ t̄ḡl̄ uel sotul̄ in dēormītēs, Et cōcludit sic, q̄d p̄modū
quō sensu sotul̄ Et imaginatio in dēormītēs ab eis jūdēcūn̄t̄.
lēd̄, nō t̄t̄ ex tōlo. Unde s̄it̄ q̄ dēormīdo s̄ylogizant̄, cū ex itāl̄ s̄ē p̄
reugnoscunt se in aliquo dēcīp̄te, ex his verbis. s. dīcī. p̄j dēormītē
hinc alios intelligit, Et cōn̄sp̄it hinc actiū dīcī, p̄tem dēcīt̄ p̄m̄
q̄. d. q. q. 1. ar. 4. ad. 3. et. 4. Et mēdem ad. q̄ dīcī q̄ aliqui p̄pō a.
sensu t̄cīp̄tūlī. Unde ē vī ḡ hinc actiū dīcī dīcī. 24 22 q. 172.
ar. 8. ad. 2^m idēm cōcedit dēormītē. / p̄bat q̄d rōmī q̄d s̄am̄
t̄s p̄ueri s̄imilat̄ hinc aliq̄n̄ adiū sensūt̄ sufficiēt̄ m̄vīgīlāt̄r̄isq̄ Et
s̄om̄ ad cōsum̄ intelligit dīcī. q̄ p̄t̄ ē m̄amēt̄, q̄ dīcī cā q̄d s̄am̄.
tos nō hinc rōmī ḡdīs p̄ sensūt̄ sensu, an̄s aut̄ p̄q̄dīdīcī p̄p̄t̄
aliq̄uid ē bon̄ aut malum, q̄d judicūt̄ sufficiēt̄ nō m̄vīcē nō amētē
ad alios intelligit dīcī. / Et cōformat̄ hīc oīa q̄d sensu in hīc sunt q̄q̄.
dem rōmī s̄im̄ m̄b̄w̄, b̄ s̄om̄ aliq̄uo m̄ p̄fāctōrē, sed amētē hinc
multos actiū quo dīcīt̄ hīc nō p̄p̄, q̄d illi nō queūunt a soto sensu
sed ab int̄lectu dīcī. /

V 3^a qd. nō rī idem hinc liberi arbitriū aut ipsi rōmī sī qd possit agere
aut nō agere possit regisq; adagendum ad sensū in quo coacta est ac
agimus / hēc qd nō quita nota nec ita certa siue praeclarus, tñdefor,
me oīs authore recentiorē obstatū tenet, i. f. qd qd qd nō necē dñm?
quod dñm alibet oīs arbitriū, ego dñm qd hōmo dñm multo abq; qd pī nō dñm
cere sī nō hñc liberi arbitriū nec vñlū rōmī pīat' pī qd. pīcū dñm
expōmantur tam alii vñlū uerbaliū qd, dñm necē qd sī nō sufficiat liberiū
arbitriū, minorat' qd vñlū efformat' et ex suā libera qd pīz rōnaleq;
sūt ad qd. 3. deānā, et mīhi qd in illis aquo necessariu' vñlū qd nō necē qd.
pīat' minor qd vel cēs nōa in collectu' uel sensu' uel passio' appetitio' se-
dituij, qd mī aliud qd imaginari unde receperit, sed nullū illas qd ne-
cessariare pīat' qd sensu' nō pī mouere vñlū misiū in collectu' 3. deānā
qd. Sota sensu' actio nō pī receptio vñlū nec passio vñlū qd aliud amēteq;
agunt sime et affiōne vel saccu' pī è tanta passio insano diu' in-

amento puro et somnante, nec ex parte intellectus, qd quod non est in
puro amore qd est in adulto et sapiente, et in hoc non necessitas, qd nec in
iustitia, maior qd uel complexus apprehensionis uel pudicitiae qd cum, uel cum
tale qd est in adulto. / Conformatio hoc qd si aliqua non necessitas
uel eis simplex apprehensionis uel pudicitiae insciperet uel per se, dimittit
quodammodo non solum non uel sed neq; est mouere voluntate, sed etiam
qui in intellectu specuatur non mouet. Sed solum prout et amores alii
agent ex iudicio, nec pudicitia simplex et bono uel malo qd illa non
nec est aduersum, iudicium aut copulati non pli est in amante, sed atque
eis non necessitatis, qd mea ergo possit necessitate. Vnde queris autem
aut somnante. / Conformatio istam qd plus mouet iudicium effectum
libenter credi qd iudicium inservit uel simplex apprehensionis, sed iudicium effectum
debet. Credit non nec est qd multo minus iudicium inservit, qd enim amans.
Effectu minus ergo hoc iudicium hoc creditur, uel dulce qd fieri pura rea-
sonis illius, ut triplex item iudicium cu iustitia aliis hoc gratiam servat' merito.
cum pugnat' honestus, qd sit in adulto non nec est. / Conformatio ad hunc
aut separata cu oī non qd grimpuerit aut amans certi signi non necessitatis, qd
neq; cojunctione causas qd effectu intellectus et tota aut separata in corpore
exiit. s. deinceps, et non mihi recipit a corpore nisi non, et ideo non dubium qd
quoniamque equalibus rationibus intellectus et ualibus in duabus ualibus, si una non re-
cessitatis, nec alia, qd oī deinde ex parte corporis non facit tunc sciam deinceps
in nobis ex parte intellectus. //

2. Probat radem qd motus subtilis quos doctores vocari possunt oī non non impun-
ibilis non sunt neq; esti' propter non existentia arbitrii, qd hoc non dupluit ad
benti arbitrii, assumptu' probat' sicut p' qd oī non qd grimpuerit possit
non nec est qd nec tunc, nec uacat dicere qd postea non recessitatis qd supponit
nouum iudicium, non stat qd iudicium supponit magis moueat qd retinetur
ab illo mutu. qd iudicium regni non facit qd si p' nec mouerit' Vnde postea
non moueat'. / Conformatio esti' hoc de demoniis qd talen pugnat'
scimus qd circa aliquam manu' pertinare non habet usum iustis cu' hec in circa
debet aliis, sicut aliis est' feneratu' illi effectu non in recessitatis circa
manu' illa' sed errare, ut tri' non habet liberi arbitrii. Et hoc nec agere et
certo videtur amores ipsorum multa agere rogatos uel ad mortales aduersi-
tates huius, nec unum recessitatis in illis. / Conformatio vero possit de
oī' in deliberatis in suave barbam scapula caput deinde non vi' due duc
qd sicut aliis recessitatis, et tri' non faciunt in liberis arbitriis. //

✓ Sed contra hanc qd p' argui v'no arg' apparent qd si aliis' offant
v'no iustis uel in amans qd omnia nesciunt non sunt neq; sed liberi qd
sunt boni uel mala, usi libere transgrediunt' precepta qd peccare. P.
negando omnes qd non sunt qd omni liberi hoc in sed p' v'no delibe-
ratis qd non est in huius modo, nec s. Rho. 1. qd nec qd ubi supra omnes

somiantes q̄ reū agum, sed q̄ nō h̄c p̄factū ip̄i r̄mij uel intellectu, qd
et impeditū in adest, itaq; desiderat quāris ex parte intellectu nō ex p̄t̄ vlt̄
ip̄i q̄ circa mānā bona Et p̄m̄ s̄e motu 20. q̄ t̄ nō reputari ad boni p̄ficer
in deliberatio. / recoſtimat q̄ suā r̄ta ḡt̄ suār̄to, t̄ dacto q̄ ita ei q̄ p̄fue,
ut Etiamēt̄ h̄cēt̄ talēt̄ liberis ex p̄te vlt̄, s̄bi h̄cēt̄ incertū impeditū
sunt nūc p̄fēt̄ ut nō p̄p̄mis cognoscere quid expediāt̄ autā nouat̄ s̄no
nō impudicat̄ eis q̄ quid ageret̄ nō ampliūq; nūc impudicat̄, q̄ nō q̄iquā illī
negare libertat̄ vlt̄. / recoſtimat q̄ iuādūt̄ liberis arbitriū ḡfa,
ult̄ r̄mij et vlt̄ q̄ dacto q̄ nullū ḡt̄ de fāt̄ ex parte vlt̄ sed solum ex parte
r̄mij totū liberū arbī. q̄ ad regundū liberū arbī. n̄ querit̄ Etiamēt̄
nō op̄s negare liberis vlt̄. / recoſtimat vlt̄mo. q̄ amēt̄ia hoc vlt̄ so-
lum dīḡare. / p̄uatio q̄ aut̄ cōbūt̄ men̄ suā in intellectu, nec dīc̄i respec-
tū ad vlt̄. / manet̄ q̄. dīnō arta, certa p̄bāf̄ q̄ p̄po. in p̄ueris amēt̄
Etiamēt̄, Et et̄ in motūq; subīt̄ nō necessitati vlt̄, sed posse agere et nō
agere, q̄ t̄ corū hoc nō sap̄ eē ad hocū arbī. Verū gl̄t̄ q̄ h̄c nō q̄isimpt̄
exp̄ri libertat̄ sed impeditū ip̄i q̄ q̄o est capax bonis aut malis aut
laudis aut vitiū. //

¶ q̄ p̄po. idem opt̄ h̄cēt̄ liberū arbī, q̄ dīc̄i dīm̄ suār̄ actionū, h̄cēt̄ q̄. est s̄. vlt̄.
in mult̄ locis, ex p̄f. 12. q̄ 1. ar. 1. vlt̄. 2. ubi h̄cēt̄ q̄ mi h̄cēt̄ dīc̄i h̄cēt̄ ab aliis
aliant̄ q̄ ḡt̄ suār̄ actionū. Vnde ille s̄t̄ actiones vocali humanae p̄frie
quār̄ h̄cēt̄ dīm̄, est aut̄ h̄cēt̄ suār̄ actionū dīm̄ frōnā et vlt̄māt̄ cōliberū
arbī. dīc̄i dīc̄i facultas vlt̄ et r̄mij, Et ar. 2. dīc̄i q̄ h̄cēt̄ dīm̄ suār̄
alium q̄ liberū arbitria, / ad hoc q̄ h̄cēt̄ q̄ h̄cēt̄ dīm̄ suār̄ actionū dīc̄i dīc̄i reg-
unt̄, alterū ut h̄cēt̄ h̄cēt̄ facultate cōliberū ad deliberaū dīc̄i q̄ bōm̄ q̄ dīm̄
q̄ dīm̄, q̄ dīm̄, q̄ dīm̄ q̄ dīm̄,
q̄ dīm̄, q̄ dīm̄, q̄ dīm̄, q̄ dīm̄, q̄ dīm̄, q̄ dīm̄, q̄ dīm̄, q̄ dīm̄, q̄ dīm̄, q̄ dīm̄,
vlt̄t̄ post deliberaū dīc̄i eligendi aut relinq̄dīc̄i s̄bi liberūt̄ q̄, nec
n̄ p̄m̄ sufficiat̄ s̄m̄ 20. nec q̄ cōr̄ dīm̄ suār̄ actionū dīc̄i deliberaū
nec aut̄ sequit̄ cōsiliū aut̄ nō possent̄. / h̄cēt̄ q̄ p̄po clār̄ ei cōi signa-
tio. Et acceptio vlt̄t̄ nā dīc̄i dīc̄i ab aliis q̄ h̄cēt̄ facultas vlt̄t̄, Ita n̄.
dīm̄, Et s̄t̄ q̄ cōr̄t̄ Et Theologi, Et h̄cēt̄ facultas nō q̄ h̄cēt̄ sine fa-
cultate r̄mij et vlt̄ q̄ est liberū arbī. Vnde idem dīm̄ q̄ h̄cēt̄ liberū
arbī, q̄ h̄cēt̄ dīm̄ suār̄ actionū dīm̄, ita idem dīc̄i h̄cēt̄ liberū arbitria q̄
h̄cēt̄ dīm̄ suār̄ actionū dīm̄, ita idem dīc̄i h̄cēt̄ liberū arbī. dīm̄, p̄ idem q̄
facultas, q̄ dīm̄, liberū arbī facultas r̄mij et vlt̄, Et dīm̄ actionum
humanae q̄ facultas q̄ vlt̄t̄ r̄ne et vlt̄t̄. //

¶ 5^a q̄ p̄po. ex aliis q̄ regisif̄ ad liberū arbī. 20. nō p̄i eē ḡm̄ q̄. ex p̄f. q̄.
vlt̄t̄ 20, hocēt̄ manifestū, nā ubi q̄ facultas deliberaū q̄ facultas
eligēt̄, Et ecōt̄a, nec vlt̄t̄ nūcēt̄ ḡm̄ alio uip̄ in aliis p̄ueris Etiamēt̄,
t̄b̄q; ubi nulla mutatio autēt̄ p̄ta ex parte vlt̄t̄ vlt̄t̄ q̄ ḡt̄ solū q̄ in-
t̄dūs impeditū et deliberaū. Et ecōt̄o. Cōt̄o et nō h̄cēt̄ impeditū sūa Eli-
gēt̄ et nō Eligere, Et idem q̄ vlt̄t̄ te nō cōt̄a. 3^a q̄ p̄po, Et cōt̄e q̄ in

nō hinc tibi apud rōmīs votū nūc dicitur sed ad te post Rōmē ad teq; facia
edocere q; nā vōfī q; si intellectū gisitū sūcū capax deliberationis
cōglī vōtū sūcū agit, si aut nō capax vōtū nec. Et nālē agit, sc̄dūs cū
qui à quo nec. vōtū in amēte. Rōmē qnō cōrōa sūcū nā q; libertas vōtū
dependet ab intellectū. H. n. fōrtē gis invōtē tanq; in suō. Et tñ in m.
tolectū tanq; in cā serodice vñai. S. Vñ. 12. q. 6. ar. 2 ad. 2. erg. 17. ar.
. 1. ad. 2. sc̄dū vñi. q. 24. ar. 2. in corpore. Et Auct. 3. dñi. dñi. dñi.
derū sūcū Electio nūcū excoſilio .

v. Seq̄i corona? reppōsū ad q; dñi nūcū? qua q̄ebat, qd gr̄is hoīs h̄eū
rōmī uelquemire ad vñi rōmī. Rōmē n. qd gr̄is hoīs cā in talī statu vñi
p̄t̄i cōfūctū et delibera deagendis, q̄mī. n. usq; rōmī p̄t̄i hoc
dicat ēi statim eligendi qd p̄t̄as ad vñi, tñ in quo cūq; ḡp̄t̄as cōsulta
di, gr̄i c̄i eligendi.

v. Sed q̄mī n̄i hac determinatiō oēs cōuenient. Necōnō debent cogenti
re, n̄i nācūt̄ dñia ex ea, nō qdē adeo grauiā sed p̄t̄o nō cōt̄inēda.

v. Ego? dubium sūcū qdē gr̄i physici. Unde. f. cū nō solum p̄t̄is hoīs sūcū
vñi p̄t̄i, sed eti q̄e humān̄ p̄t̄i, et p̄t̄i, m̄o uimptū supponit ma
nō ḡf̄fectiō alia, cū h̄ec n̄i q̄t̄ agit. Unde, p̄uenit ut vñi sūcū h̄ec vñi
rōmī, aliū nō h̄ec, Et item in infanciā nō sit, sit aut̄ in adolescentiā?
Et cōfirmat̄ n̄i idem q̄t̄ cōrōnō in collectū imp̄uenitia dñi. Unde, vñi

v. P. q̄p̄. H̄ec dñi n̄i p̄uenit in me ex p̄t̄ intellectū aut vñi
h̄ec p̄t̄ clās gr̄i, q̄t̄ r̄emovalē in dñi an intellectū vñi sit p̄f̄actio
in collectuālē, nō tñ p̄t̄ c̄ētanta n̄iquitatis infaciā amētia aut
sanitas / et p̄t̄ n̄i dñi cā desinfanciā Et cōdolē cātia cū sūcū eadem
p̄t̄ - er. p̄t̄. q̄s i cā p̄uenit in me ex p̄t̄ intellectū aut
vñi. Unde, nūcūrēt̄ ēi in aliō sepaſſ qd nō solum ab p̄dū, sed in
piū c̄ēt̄ dicere.

v. D. q̄p̄. Tali dñi n̄iquem ex aliquo h̄ic̄ cōcreato a nā in intellectū
uel vñi. q. f. sūcūrēt̄ ēi n̄i in aliō, uel in p̄t̄ero ēi n̄i in adultō,
hoc p̄t̄ q̄t̄ aīā mā gr̄i tābula rāsa in qua m̄ihi gr̄i de p̄t̄i ut
p̄t̄. dispuat̄ cōtraplacionē, et si q̄sum illi sunt solum p̄t̄ p̄nūcū
q̄sum coēs oīb̄. Et rectractiōnē a dñi in sōnū f̄ dñi aliue h̄ic̄, nūc
a sanitate in demētia, nec eiōtrācio acq̄it̄ aliquo h̄ic̄ rediens a demētia
in sanitas.

v. 3a p̄t̄ cōf̄act̄ et m̄e p̄t̄ uelquatio usq; rōmī, uel gen̄i uel ex multo
taiori p̄t̄a quā excep̄ta et m̄e p̄t̄. p̄t̄ p̄t̄ sensitivū cognitivū
s̄a sensib̄, et māx̄ m̄e p̄t̄, p̄t̄. in p̄t̄i cū p̄t̄ rōmālē sūcū p̄
facto ut dictū gr̄i, m̄ihi p̄t̄ reddi qd sit in cā h̄ic̄ p̄uatiōnē n̄i ex p̄t̄
sensitiva. Nec item in dormiente et somnante. f. Endem rōmā
ffui in aliō q̄t̄ sp̄ēdū coēs cā gr̄i. Et 2. q̄sum m̄i sit in intellectū
m̄i.

qui prius facit insensu. 1. post. et nec sit intelligere phantasias spemur
3 deinceps corruptio et imperfectio insensu nec est in reatu rati in intellectu
g. hanc sufficiencia p' uationis usus ratione. / Et confirmat qd ei ducitur
tacit et me quicquid ingenioq; prius solum ex dia sonui. Unde dicitur 2. deinceps
duci q; coram mole sua delationes sum optiores metu. Et inmissiones qd
tacit qd sensus facilius in sensu tamen utique illius qd sentimus qd mact
ne p'secatore. Hanc g. probat. s. Rho. apie. 1. p. q. 84. ar. 3. ubi probat qd
sunt sensib; ligas intellectu, et hanc reatu ratione ab. deo no et negligia
qd sensus ligam in dormientibus qd restauit vapores famosi ad ceterosq;
et ut datur qd qd sensus soluit. Tm et tollerat qd statim querit ex parte
se suu. Vide Albertu de S. in 4. Vig. c. 7. Unde qd in dormientibus queant
sit in ca qd sensitius vis non sit apta ad officium sentienti insipienti an humor p' n.
modic' celobi, qd item insipientis in ametibus non geritq; lata qd sed ad medius ex
phantias celestia, nicho sciens eos qd equo m. seculis insensib; eqd' heret' uita
ratione ut placitum. --

✓ 4. Appetit' sensitivus p' e' ca p'uationis offus ratione. Volo dicere regato
qd quis habeat vires sensitivas coquenter despotas ad opium suu. tñ ex velame
tum p' p'aeque offum ratione. hoc p' qd ut Arist. deu. 6. Ethica p' 7.
aut ostendit p'aeque qd p'aeque impedie judicium ratione, ita n. p'aeque
no magendas siu' appetit' qd qd p'aeque qd sum costitutus, eodem
m. sum constitutus siu' dormientes fuisse et ibi, eadem. n. m. falluntur, atq;
ideo impote qd innotinente p'aeque sapientia aut prudenter, si qd p'aeque
appetit' sensitivus impediret p'ueni ratione, g. tñ p'aeque uero o'no tollerat
et hanc. 7. Eth. etesse diuina et stupida uerae videntia qd similia non
sunt in uno et in animam adiungit, et cum minime miras eos qd in ista respa
nse p'cipiam, sed veru' qd' fortale p'aeque sensus possit in me mouendo
etno stum mediante noa. tñ i'ceptuare judicium ratione n'q'no possit nisi
turbando sensu', qd' est ad hanc p'uationis tandem reatu' ad p' s. ad impe
demtu' p'aeque sensitivus cognitum qd' p' posse off'. dici u' statim disputabo.

✓ Si p'aeque. probab' qd' si modo reatu' possit ex parte sensitiva offus ratione
tollipossit p'aeque ex parte in nob' p'cipia ex parte uel amore ei v'lo p'aeque
ei ut Arist. deu. 6. Ethica p'aeque experientia docet malis hinc turbari judicium
ratione. qd' tñ cogitare qd' p'cipit p' u' natum intellectu' de uno tollerat p'aeque
cum deliberandi; qd' si p'cipit mali hinc siu' p'cipit. qd' si p'cipit qd' que no
ei hinc, et hinc veru' sit qd' eo casu turbari sensu' tñ p'cipit v'lturbatione ratione.
Et conformat p'cipit qd' insensib; intellectu' no recipit nisi p'cipit qd' ad u'rum ratione
regi liguntur et ratione qd' daco qd sensus eadem m. admissum p'cipit
p'cipiendo intellectu' impediri ab offus ratione, qd si hoc qd' veru' jam possit,
alio facere no ex m'p'etio sensu'. sed dico hanc p'cipio et p'cipit, et no
ita certa, qd' esse ex hoc vi seq' qd' ita insensib; incipere qd' extra corp

generaret in visuā q̄ h̄c mali p̄seuerat in aīa b̄dā dāmnaçp, d̄sic
cent al iūq̄ n̄ iñferno nō h̄ntes uſum rōm̄. / sed q̄ vales negare illa
ppos̄ op̄petet. Rācer, q̄ p̄sifitq̄ mali p̄turbare aliquo m̄. p̄dictus
rōm̄, nō vñit̄ cōcere & cōm̄p̄d̄re uſam nō sufficiant ad uſum rōm̄
Et adhuc m̄cōueniens dāia se p̄petaq̄ iñferebat p̄offens̄ cōcere q̄ h̄c
qđem nō p̄t̄ cōcere oīs mās, nō h̄c ita megi nō p̄p̄t̄ cē m̄gi tēra
rāras mās, d̄sic remaneret̄ intellect̄ liber circaq̄ aliq̄, nec cē n̄
cōcēmēnq̄ aīa se p̄ata n̄gām̄res circa aliquid mām̄, siū-mām̄ai
faūnt. / nō aut̄ gr̄ta de passioñ̄ nā ex passioñ̄ cōm̄ut̄ coraq̄ d̄
īm̄ instrūt̄ uel organū viuum sensitūaçp, quo corrup̄to iam nō glido,
nuum ad qđq̄ mām̄ c̄ sīca fūc̄t̄ ita circa mā s̄tam.

✓ 6° prop̄. nulla dīsp̄ q̄ lataum nātūm̄ ḡm̄ sp̄b̄g sensibiliq̄ ḡrūf̄
cōc̄ns ad uſum rōm̄. Volo dicere q̄ p̄ticūq̄ organū c̄r̄opt̄medīsp̄c̄
q̄ qualib̄t̄ rāt̄ et ad recipiend̄ sp̄c̄ nō aūndicere q̄s fierē uſum rōm̄
sp̄c̄ manifeste, nā ad iūt̄cādum uccōgūt̄dum q̄d vīla dūm q̄d p̄p̄z̄.
q̄dā reḡe multa dō sp̄c̄, nā ad rectās uſtātām̄ magen̄is opp̄t̄c̄re ne,
mōs p̄teris ut cicero c̄d̄it̄ r̄. rectori. Et Auct̄. 2. Ethic. q̄ r̄. q̄ m̄lē
rectudēp̄ māgent̄ exp̄imēt̄ d̄ sp̄c̄, ne c̄p̄t̄ h̄o p̄dicāce accōtingentib̄.
m̄gi ext̄is q̄c̄t̄c̄r̄ accīdāt̄ q̄ ḡm̄ nēmo agnosc̄ nō vñit̄. / Vnde si
q̄s amitt̄c̄t̄c̄r̄ sp̄c̄ q̄t̄c̄ uīq̄ organa manerent̄ b̄r̄ d̄ sp̄c̄ posita ad reūp̄e,
dūm nouas sp̄c̄, amb̄t̄ q̄ ille nō fierē uſum rōm̄.

✓ 7° prop̄ adhucq̄ aliq̄ p̄uenias ad uſum rōm̄ multū faci dādū.
Educatio institutio. Volo dicere q̄ p̄uip̄ q̄ c̄t̄c̄r̄ p̄t̄c̄ p̄uenias ad
uſum rōm̄, sib̄ne institutio d̄ m̄t̄c̄r̄ cūiles hāc̄, q̄ ap̄ud iustiūs p̄p̄t̄
q̄ ad uſum rōm̄ nō solum reḡe acq̄sitiō sp̄c̄, sed et̄ ordinatio, adhuc cām̄
plurimū juuas institutio f̄. / ex quo seq̄, si ex oīb̄ isti p̄p̄z̄ q̄hōrē
aliquē uſum rōm̄, uel p̄ueniſc̄ad illūm̄, m̄c̄ alīud q̄p̄z̄ c̄m̄t̄b̄sta,
tu q̄ p̄sentato aliq̄ oīb̄ circaq̄ colinḡi op̄ari v̄i p̄n̄ p̄p̄m̄qua
dēliberare sufficienter d̄ c̄sūt̄c̄re q̄d agēdū aut vīla dāz medīale
uel īm̄ete, q̄d ad h̄c q̄ nō opp̄t̄ ut q̄c̄nq̄ h̄c̄ uſum rōm̄ p̄f̄f̄f̄
īm̄ agnosc̄re et studiāre q̄d agēdū, sed sap̄grat̄ hoc p̄f̄f̄f̄ q̄s̄v̄l
q̄ institutioñ̄ aliq̄, d̄sp̄c̄r̄ s̄i capax cōsīt̄j̄ sur̄ illūd̄ h̄c̄s̄iōdi q̄d Auct̄
adūc̄r̄. / Ethic. opt̄inḡ ille q̄dēm̄ grex̄ se q̄r̄a nov̄r̄, n̄ḡn̄s̄b̄,
n̄ḡz̄ p̄aret q̄ c̄t̄c̄r̄ m̄n̄t̄ - q̄p̄z̄ reuera falac̄r̄ q̄ fort̄se necorāb̄
q̄dēp̄m̄ s̄aſ̄ h̄c̄ q̄d̄ s̄i h̄c̄ uſī rōm̄ aut īm̄uo cōriḡt̄, lonḡ
n̄. facilis q̄d̄ intelliḡre et cognosc̄re q̄s h̄c̄ uſī rōm̄ aut nō fēat̄
q̄d̄ expedie q̄d̄ hoc s̄i h̄c̄ n̄ sit̄ illūd̄. n̄. uel p̄diōt̄ q̄t̄q̄s̄ m̄c̄d̄
ti cognosc̄nt̄ d̄discern̄nt̄ amēt̄ ab īt̄c̄r̄, hoc vero nec p̄f̄f̄
faile ḡexpliāre, nā d̄s̄iū q̄d̄ cōst̄are v̄i s̄id̄ p̄p̄lūm̄ ḡz̄ nō c̄
ret calūmia, nā ignari d̄t̄c̄r̄ Ezzāres ī morib̄ uſum h̄c̄s̄iō

no sunt sufficientes eis consultare et iudicari qd agendum sit cur videtur, alias non ita aberrarent, et tñ negantur eis usum röm qd hoc nō regit. / qd quodam
rebus ad hoc negando assumptum, sed qd illi sunt sufficientes sed errant ex ne-
gligentia sua uocemque affectioq, sed huc seu pascua in qd theologum non
opus ad eo sollicitum est. Et ego in taliter mea me cu nō satifecorum minorem
scisse, qd siue hinc usq röm sit id qd constitutum dico quid aliud, nos suppo-
nam aliquem hinc iam usum röm, et de isto dispusem.

✓ Sed tñ hoc dubium qd ex pcedentibz oit' nō h' plemento analiz possit
hinc usum röm circa aliquam man uel omn et nō circa alia, ut pte circumq
justis tñ circa man tpantez usq capax röm ad deliberandum expozitum,
cum angustia sum uel nocendum aliis te nō sit ad consilium deponi-
cato. sed hec se ad illa tangit puer, hinc qd nō possit contingere qd alias
carent hinc capacitate mentis et elementi circa aliquam man denoc circa alias
qz mā moraleq, qd nūq alijs coegerit. / Incotrami vñq aliquid
mā sunt notiores multo alijs usq nō greci tendunt qd qd nō greci formicadur,
ut pte nō simile acqum circa omnia. Item ueriditatem qd mariac vñ
caret usq röm circa aliquam partem hinc man sicut amete circa oq,
qfido res ueriditia, et ideo rebo. /

✓ Poppo vñq quis posset hinc usum röm sufficiente circa artes et pscificia, q
no hec circa mā moraleq, pto qd dicemus aliquot qd malum manen-
tia nō amittere adam sicut ame dicijcerat, sed suum legere scribere, pnu-
gere, rmo syllogismos reddere dignilia uocatares. confirmat qd que-
ri instituit in aliqua arte ei ame qd röm. Item ueriditatem qd institutio
multum facit ad usum röm, sed pti quis institui circa aliquam arte
quid qd circa moralia. /

✓ 2. prop. hoc qd dicimus ei pto vñq multe difficile uel nūq colligere qd
principia salem moralia multo notiora sunt qd artificia. Et tñ pto
nūq possit sufficienter iudicare de artificia qd hinc ex pto röm in agibili.

✓ 3. popo omn pto pto usq hec usum röm circa aliquam man moralam
tñ circa desmā probat p. qd principia moralia sicut salem circa qd mā
q. si hinc iudicium ad principia vñymā, ram aliquam hinc circa oq, vñq
iudicat qd nō genocēdum primo tam hinc principiū ita qd nō greci tendunt vñq
nō greci tendunt, sicut qd si qd Barbara gibra cogit qd sicut tenere pnoimā, Et q
ognoscit qd gratia hinc diuina quā tenem⁹ fuisse, hinc principiū ad
man justi qd tpantez. / 2. pto qd eadem via, et ita ad consilium
cēmā justi sui tpantez. p. pto tñ greci usq hec usum röm ad consilium
in mā justi tñ tpantez, an̄ declarat. r. qd in mā justi deliberatio m.
qz ab hoc principio qd fuisse pcepta dei, ex hoc qd propriae cōtinet
inscrip. sacra recidicta. Edatq, ergo vñq greci faciat, eadē oī nō via vel
similē procedēdumq in qua qd mā moralis, uel alijs deliberat hoc
m. qd in agendis op̄is consilere pitiore, ex ī illud qd principiū deliberaudi in
āmā. /

- 3° probat q̄ quicq̄ hec usq̄ tōis fuit hoc p̄nūq̄ - q̄ in alio dīcūt p̄ bries
male agere, sed quicq̄ fuit hoc p̄nūq̄ p̄ deliberare sicut agendo, maior
et nota est minor probat q̄ os taloꝝ p̄ deliberare dīcere q̄d agendo dīc
erit gaudiꝝ - / Et ad hanc m̄ factū in doctrinā q̄ alio m̄ sunt
notiores alijs - 11° rem q̄ sed ex hoc nō sequit̄ quin ille q̄ ei deliberare
circa magis nota, possit ei circumstā nota, q̄ satis gaudiꝝ deliberare
est conī p̄ cōsultare - / ad clavis de mariacis . 12° q̄ mariaci
fortasse circa q̄ mānū fuit usq̄ tōis, sed dīc mariaci q̄ circa
aliquā p̄ actiūlārē mānū etiam vñemēt̄, nec om̄i revocari as
illa opinio - sed error q̄ quodām nāt̄ vñimēt̄, electio gaudiꝝ
mariaci ei deliberat̄ ambie uel male agere ei circa q̄ mānū
cognit̄ laborat morbo, sed ei dīc post deliberatioꝝ sed q̄ i nāt̄,
sed fortasse possit dīc q̄ maria tollit etiam tōis circa alijs specula-
tū, ut quis putat se egrotare nō valat, vel alijs simile, et sim.
It vñ dīcēdūt desiderat̄ q̄ videt̄ in sanitate mālībꝝ, sapientijs //.
13° Op̄m huius prop̄oꝝ possit p̄ amēt̄ et defendi, sed sic vñ probat̄ siq̄, sed
ut q̄q̄ sit nō dīc alijs simile fuit usq̄ tōis ac p̄uenit̄ ad illam
quo usq̄ possit sufficiēt̄ deliberare in mā morali, hoc p̄ q̄ satis
detali aquil̄ tūmp̄t̄ tum theologi, nec dīc q̄ satis e nīḡ in agē dīc
q̄t̄ huius alijs si p̄ amēt̄ possit oīus artibꝝ eēt̄ p̄t̄ /
14° Sed p̄ q̄ q̄ ad 23° q̄ descendam ad huc reḡ restas in q̄dēlūm̄ q̄ sit
uel q̄ uel p̄t̄ instans uel p̄t̄ t̄p̄, mil. n. m̄t̄ r̄ffigioꝝ uel p̄t̄
instans in quo p̄uenit̄ quis ad usq̄ tōis uel libet̄ arbitriū. q̄dī
15° p̄p̄ p̄ma delibera. nō p̄t̄ eē p̄p̄rie libera. 1. q̄ sit m̄t̄ le
hōis deliberare si nō deliberare p̄t̄ probat q̄ libet̄ p̄p̄rie gerit̄
eē. uel alijs q̄ sequit̄ deliberatioꝝ usq̄ dīcim̄, nec q̄ ad huc
mōn̄ mīḡ sit deliberat̄, sed p̄. deliberatio nō p̄t̄ seq̄ deliberatioꝝ
q̄ nō gaudiꝝ in infinitum. 2. nō p̄t̄ eē libera. II
16° seq̄ corollāt̄ p̄. deliberatioꝝ nō p̄t̄ de bona uel mala meritoꝝ uel de
meritoꝝ. corollāt̄ p̄. I
17° Et p̄p̄ p̄a delibera. q̄ ex tās oīno trālībꝝ uel p̄t̄ extinguit̄
q̄ p̄t̄ uel aīeo uelas angelō probat q̄ nō p̄t̄ eē ex delib.
vols. p̄p̄ hoc q̄ uideat̄ q̄ nō delibera, nec q̄ imp̄arit̄ ex delib., q̄
illa delib. iam p̄fugit̄, alia delibera. 3. op̄s oīno uel
uel ex mortu phantasmati ſatta ab oīo, uel ex aliqua alia tā ex-
tinſeca vnde Arist. 3. Et hīc op̄s dīcij q̄ p̄nūp̄t̄ ſit ualid̄ q̄
alijs in collectiū p̄nūp̄t̄ accijs intellectu m̄z, q̄d gaudiꝝ, ſup̄ hum
modi ostendit̄ q̄ nō gaudiꝝ in infinito, Et ad idem reddunt li. debona
fotura oīs. n. adi. vols. p̄fugit̄ alia miſt̄edj, sed nō delibatio.

- Sed p^m cōsiliis nō ḡtā vob^e. Et idem. s. Tho. 1. p. q. 82. ar. 4. ad. 3^m. q̄d
vñ sui intelligēdūm quodū cōcurat semp tāq; iñ p̄ficiālē ad p̄f.
cōfūlūm, sed dī p̄ficiū c̄ dñq q̄ p̄f. tāq; molq mīlēlēg ḡnātē, vñā,
ta a tātūlēlē dēs q̄ hanc nītē dēsīr mīlēlētū, b̄ nō ḡtē negādūm q̄
nōmūs dēs q̄ vēc uēlēpē uēlēp̄ angelōs p̄cūlātēs sīrā tāp̄dēsī,
bērātōm, q̄dā mīlēlētōg vōcam. dēgōtē dīcē cāyēsā. 1. p. q. 82. ~
hēc a tē a tē vērāfūlē uēlētōm c̄ q̄ p̄f. dēlērātōg. dēlērātō nō
ḡtē mīlēlētē, sed c̄ p̄f. q̄dā a līg o nō cēpātē a mōtē mīlēlētē. nō
ḡtē mīlēlētē q̄dā p̄f. dēlērātō uēlētē mīlēlētē q̄dā rōmētē exēcātē p̄f.
cādē rōmētē. //
- ✓ 3^a p̄pō. cāq̄ p̄f. dēlērātē nō hēlētē mīlēlētē tāp̄dēsī dēlērātē vēzēx
dēsī q̄dā si hēc nō fūtētē p̄f. dēlērātō c̄ alia fūtētē mātē uōj̄g. nō
vōtētē c̄ alia fūtētē a nō hēc. //
- ✓ 4^a p̄pō. uōj̄g. p̄f. dēlērātē vōtētē p̄f. p̄f. dēlērātē. p̄f. p̄f. q̄dā
p̄f. dēlērātō uōj̄g. mērē mātē, vōtētē vōtētē p̄f. cōcuratē
vōtētē vōtētē dēlērātē, sed c̄ illā fūtētē mātē. //
- ✓ 5^a p̄pō. p̄f. dēlērātō nō p̄f. cādētē sūb p̄f. p̄f., hēc p̄f. exālētē q̄dā nō ḡtē mīlēlētē
sīgēnātē, q̄dā nō p̄f. cādētē sūb p̄f. p̄f., nō. n. dānī p̄f. p̄f. mīlēlētē
a tātēlē q̄dā mīlēlētē mīlēlētē, vñātē mīlēlētē nō libere omittē. // dēfōimātē
q̄dā nō vōtētē sūb p̄f. p̄f. q̄dā iām hōc īmētē c̄ dēlērātō, iām. n. hēc
vñātē rōmētē q̄dā cognōtētē sētēnētē p̄f. p̄f. q̄dā mīlēlētē p̄f. p̄f. p̄f.
dēlērātē, nō omītētē nēc mīlēlētē c̄tē tētē. //
- ✓ 6^a p̄pō. q̄dā p̄f. dēlērātē nō tērēbātē p̄f. p̄f. dēlērātē vēzēx
q̄dā c̄tē mīlēlētē. q̄dā nō vōtētē c̄tē p̄f. p̄f. / 1. cōrō. s. Tho. vñātē ḡnātē
cām recentiōtē q̄dā tāq; mīlēlētē mīlēlētē. f. a līg p̄f. dēlērātē, et si
nō vōtētē nō mīlēlētē c̄tē, quo transactō sīnō vōtētē iām mīlēlētē
c̄tē, hoc inq̄dā p̄f. exālētē c̄tē fīm̄, q̄dā sīnō vōtētē nēc mīlēlētē īp̄tē dēlērātē
c̄tē, mō sīfōtē vōtētē uōj̄g. f. 100. annos b̄rē dēpōtē nātē dēlērātē
nō p̄f. c̄tē mīlēlētē. //
- ✓ 7^a p̄pō. vñātē fīm̄ cōrōlētē p̄f. mīlētē vēlētē vēlētē rōmētē est mīlētē q̄dā
p̄f. dēlērātē a tātē, nō mīlētē vēlētē p̄f. dēlērātē p̄f. p̄f. q̄dā p̄f. mīlētē
rōmētē vōtētē, nī q̄dā vēlētē a tātē, et mīlētē ḡnātē p̄f. p̄f.
et bōtē aut mālē, sed hoc nullōtē vēlētē amētē p̄f. a tātē dēlērātē q̄dā illātē q̄dā
mīlētē vēlētē vēlētē rōmētē. / 3^m cōrō. c̄tē dōtētē q̄dā mīlētē a tātē
adālētē mīlētē mīlētē rōmētē, et adālētē tētē mīlētē intelligēdūm q̄dā nēc
dēpōtē mīlētē mīlētē vēlētē mīlētē dēlērātē, p̄f. q̄dā p̄f. nō ḡtē mīlētē
dēlērātē sīnō vēlētē. / Et cōfōimātē q̄dā rōmētē mīlētē vēlētē cog.
noscat q̄dā p̄f. vōtētē dēlērātē sītētē fīm̄ amētē a tātē dēlērātē, p̄f.
quo. n. sīgēnōtē vēlētē vōtētē sītētē fīm̄ cognōtētē, q̄dā si illātē tāq; tētē
mīlētē vēlētē amētē sītētē fīm̄ dēlērātē, et mīlētē sītētē vōtētē, nullōtē vōtētē sītētē

rec p̄ficiat q̄d p̄m p̄m p̄m et ceteras an imp̄cet nec re
st̄t p̄ceptum de iniusta gratia cim̄ hoc ponere sius sius dormitiasq; dū
gidiere q̄ tuas talia nouam p̄ceptū ut exp̄giscat q̄d q̄d nō p̄g h̄c
q̄ dormires. dico q̄ q̄ ad q̄d q̄d dispōne q̄s p̄ueniat ante q̄d actudet
beres nō dum p̄uenis ad op̄um r̄om̄, nec ḡt̄p̄r̄ usq; r̄om̄ nec obligat
ad aliquid, nec de cito gr̄atia theologū vel p̄tm aliud iudicium q̄d exp̄uerit.
Sed tñ q̄d q̄d ad q̄d q̄d Teneat' in p̄e instanti Usus r̄om̄ intelligendū
i. q̄d q̄d actu deliberaat mādesq; dicitur e' vita ante q̄d p̄aduāci
berauerit, imp̄te sui peccaverit. Et tñ' de p̄. questione. //

V 2^a p̄au et q̄d refectionis erat quia nō possit q̄d p̄. p̄uenit ad op̄um
r̄om̄ - circaqua q̄d max̄ occurrit q̄d dubia - p̄m v̄tūm q̄d
h̄o q̄d p̄. p̄uenit ad v̄tūm r̄om̄ possit dum cognoscere: tñndi
mis̄is certe difficultatis remansit ad nō dum difficultas loquuntur de fine du
cato mis̄abararia sine instaurati. Et met̄io de isti et religionis annal p̄fisi
cognoscere dñ q̄d p̄. p̄uenit ad v̄tūm r̄om̄. Ut v̄tūm p̄. q̄d illud
siḡe notum saltim apud s. Ioh. 1. 2. q. 2. ar. 1. q̄d nō magis q̄d ad
noscendū. Tñ q̄d regula theologorū p̄ficiunt q̄d inseparabilius aspiri
in nech̄p̄ ad salutē, sed crederet dñs gl̄. q̄d nech̄p̄ ad salutē h̄e. q̄d accē
tem h̄o dñs ap̄p̄ cederet q̄d gl̄. q̄d difficiat q̄d nō ignorabili, sicut
format ex illo s. Ioh. 2. Unde q̄d docebat nos leon̄b̄. //

Innotariū q̄d cognoscere q̄d deus p̄sue de doce extinguit q̄d valde difi
cile habitas n̄. tñcē inaudibile. Et cognoscere n̄ p̄m nisi p̄. q̄d facta sum
No. 1. Etoculq; m̄ se h̄e ad manifestā m̄ nā suis oculis notis ad
lumen dñp̄, Et cū p̄. de dñs. / Item aptq; No. 1. quām cedent nisi audiant
sed p̄min q̄d nō audirent q̄d nō p̄. talp̄ cognoscere. No. 1

2^a p̄p̄. ad agnoscendū q̄d dñs est saltem sine doce extinguit h̄o n̄diget
n̄ p̄ceptē c̄ p̄st caputate ad p̄ficiendū disciplinas, h̄o p̄p̄ p̄. suffici
tū p̄tū nō fatus. Item p̄. q̄d siq; cognoscere hoc max̄ argit q̄d r̄om̄ q̄d
dilectib; solam ex lumine nāti experientia resq; ex cognitio. nāti cū ap
sicut paulq; v̄tū dicere No. 1. sed hoc q̄d valde difficile, Et p̄. ex r̄om̄ fatus
Tum ab Arist. cum ab alijs p̄tū q̄d doctoriq; q̄d sunt - desulto. Et p̄dū
exprimis q̄d intelligent magnis ingenio et doctrina, Et hoc acceptā m̄
iorib; opinio. Et cōmōdū iam dispensatio. sedeo p̄. q̄d difficultas inuita et
cognita cui apud eum cuius aurib; m̄ficantib; dēdeo inveniuntur, nec
subditatum m̄hi v̄tū cēdūt p̄ceptū. de qua desulter et que cīcō
h̄o cēdūt deoq; subsponsa cōtē. cōtē fūlsum Et belijum, p̄. q̄d bellum
h̄o cēdūt p̄. notionē Et p̄ceptū inquit animis hōtēz dñi ce. //

2^a p̄p̄. sicut n̄ h̄e sit doce extinguit n̄ q̄d p̄ceptū p̄fisi h̄e. q̄d
n̄oraq; inuincibilēm dēdeo p̄ceptū exp̄. Disp̄atio q̄d est. / Et cōfīmē

qd. s. 5. llo. 22. q. 10. ar. 1. dicit qd apud eos qd nihil audiens defide in
 fidelitas sine igno. fidei nō est pœc. sed effectu cōnvi cetero dojta.
 deus ip. apud illos qd nihil audiens suu realis pœc fidei. Et radicat in
 intentio aug. llo. 33. q. 1, tib. hoc facile possit nō ad dubium r̄. m. res
 potesta negari. s. q. 10. qd talis p̄i cognoscere deū p̄i p̄m p̄uens ad effe
 ctum, et ad arg. eī facie. Id ēre nā adq. Pr ex ito hist. oculiqz
 se hē ad manifestissima in nā sunt oculi nō adq. Et i. p̄. nō radicat
 radix nota et nā. Et ad 2m. dicit qd saltem p̄g eī qd isto queret et labo,
 raret ad inveniendū, et propterea deū nō semper p̄uideret docēde, qd dām
 qd qd alius faciens qd in se qd p̄i facie igno. denec dī ad salutē p̄eta de
 cīo. Et exp̄ app. saltim qd, sed aug p̄uideret vel illuminādo, vel nō
 imputado igno. / sed et hoc latet in 3. et qd qd. Sed his nō obstatib⁹ qd
 2. 3d. propo. proba qd nāqz ḡt neqz usqz aut nāqz facit natio, neqz dī. Ut
 nō qd nō ad deo proba qd, et nāqz rōnabili. Teneantur a sentie credere
 Hoc propo. fidei nō potest manifeste probari, sed certe apparetur. /
 p̄m histo. amqz legim natio. tamqz finis et barbara et effera ubi nō
 haec aliquē religiois ritum reputarent deū eī, ut balby et belgij
 eloqueta apud cicerone disputant, et p̄z ex oī histo. Tum sacra tiam
 profana. Et si qua fuit natio facie p̄uicerū exalit natio qd apud
 quas cognoscunt p̄imo deo. Item facit multo p̄e notū et re
 ceptū in tota orbe ī post diuinū. qd nāqz traditum grōno, collectiōni
 p̄p̄uereat nō mem. hōuqz dīcū aliqz rep̄ minus qd brevissim⁹ p̄severa,
 uerū nō mem. hōuqz. / Item dīcū ḡt administratoꝝ et gubernatoꝝ ab p̄s
 ut exp̄ fidei notū qd p̄i meqz usqz qd. Et ego et sap̄. 14. tuāt p̄i qd.
 bernans ōia p̄udentia, et sap̄. 8. attingit p̄fētū usqz ad finē fortiter
 desponit ōia suauitor. Item dīcū vult aē hōuqz salutē fēi qd p̄i cē
 salu⁹ nisi p̄ cognitio dei, sed in administratioꝝ hōuqz mag⁹ p̄aꝝ religio,
 religio aut̄ nullacē p̄i smie cognitio dei. qd cū vult hōuqz hōuqz qd se
 ipso cognoscere nō possint nisi uī magnificūtate et magnitudo cē
 de, si aut̄ p̄mittatur talu mem. Et cognitio qd qui ad hōuqz nullā p̄offerē
 religio, qd oī nō cē cognitio p̄udentia diuine. Et sap̄. ipso qd deo,
 mi ōia suauitor. Attingit p̄fētū usqz ad finē fortiter qd nullā sapientia
 p̄o p̄mittatur sup̄p̄et impeditio, et p̄fētū qd p̄cepta p̄i cē
 logi nō sunt p̄sonula, et tñ exquidētia dei dōtare cōcedunt qd nō stat ip.
 norari saltim in qd ex malitia inqz p̄uuentia aut natio. p̄. cū mal.
 to magis ad vita humana exigat cognitio dei qd p̄ceptoꝝ, nullom⁹ qd
 dīcū dīcū p̄mittat abscēi mem. / Et qd qd qd p̄i qd
 ad fibredelictia p̄fētū cognoscere deum eī. / Et qd qd qd
 qd p̄ milia et annos p̄aꝝ hōuqz factores collati et nullam habet nō
 verū dei. P̄. p̄. qd nāqz vñ defuisse p̄tū et vñ sapientia qd virtus
 vñ dīcū affermarunt. Et docerunt ut p̄i ex apto. No. 1. vñ historia

Et si hoc verum erat circa tempora apostoli, multo magis vero simile superius est.
Quoniam minus distabat dilecta natus et membra. ~~pro~~ propter, statim tene-
bant rationabiliter illis credere, et sic deus semper sufficienter cogitans ergo,
videlicet 2. possum dicere est si getiles heretici fratres semper dederis
enim semper hoc erat orbis eorum quod erat aliis deus sicut unus sicut plures cui
deberebant cultum Et religio, unde si quis vel hoc ignorabat vel negabat
vel dubitabat erat ex causa sua antiagonas, quod ideo at hunc dictum
Et Theodoreus quod deus non apte sustulerit, et antiagonas sophistae quod indu-
ciam revocare, quoniam alchemiengium pugna, ut beatus erat in exercitacione
libri quies in canticis canticis, ut hoc Respondeat affirmatur ad quod si quis qui
libet quod queritur ad usum romane vestimentorum quod facere nonam dei. Sed quod
est sibi vera sunt, ut certe sunt, non triportat quoniam saltimbuchi spem possit
aliquis esse nonam dei, ideo quod potest. //

4. prop. asserta quod prius puerum ad usum romane vestimentorum
quod non potest facere nonam dei quod arguit hoc enim probare. Et ita tenet
cayeta. 12. q. 10. ar. 4. expesse, et quantum in his usitatum quod
seus prouidentiam manifestandi nomine suum, non per adorandum deos
quod rursum inservit sine metu religione nam deus ordinaria via non videt
misi p. cas 24. Et de doctrina p. p. p. et video 2. dubius. //

2. Utrum quibuslibet possit brie morata agere quod deus non est - difficultas de
ille quod ita doctrinam quod extra religionem est sine doctrina nec metu ne deo. /
De hoc dubio gregorius. Amicinus. 2. d. 38. Epig. d. 27. Oratio iocundis quod ad amorem
morata bonum regit cum constatia ultimis quod videtur, magis nisi ab aliis vel
fratribus alio referatur in deo, alio non cognoscatur bonum sed quod malum Epicharis. /
Idem ut tenere obnam p. d. 1. q. 1. que sequitur Almain mass. c. 14. quod
ad hoc quod ad bonum tenet morata regit circumstantia ultimis, sed non
utrum de ad amorem bonum Unde obnam apud gabrielum. 2. d. 28.
universitate morata bonum non regit regatur in deo, Et ita Tenet sa-
biens illi, et genitor opimus de qua est non late intellectus ordinarij dixi-
mus, Et video quod spectat solum ad hoc desiderium quod est gregorius. /
dum est, quisquis non cognoscatur deum pro illo ipso non potest brie morata
agere. / contraquam opimus non arguit quod sequitur quod nulla via possit illi
quod aliquid ignoraret deum puerum ad cognitionem ejus saltim misericordie
habet exterioriter deo deo. / Et maxime in semper est in loco et ita
quod non puerum prius ad talam cognitionem gracie ipsius auxilio dei sed isto modo
non prius sed desponsare ad talam auxilium quod p. deo quod actus peccati. //
2. clavis sequitur quod talis est omnis plenus quod non est saltim statim cognitione
deum, sed est enim ipsum eum. 2. d. 34. nihilominus tenet ab humanis
specta, Et non est habere misericordiam maleum. / Nam fuisse supplicium quod
non potest alio modo fieri inter bonum et malum, mox ut quod talis est in modis
sit facilius crederetur. //

11

obligatio nisi ad alium remolli, sed vocat ametem et miseri. qd si ad alium
6. requirit relatio in deum talis qui non agnosceret deum non solum non
posset bene agere, sed non cognoscere qd bonum. Item si ad bene agendum
repi relatio in deum uel hoc gradus nati uel positione est diuina. 1.
Pm non in hoc non sit nostrum in lumine natu, neque auctoritate faciunt
dicit, qd tunc nate habent, non sibi semper gregi. nec cognoscitatem
sive auxilium spati. qd non gradus nati positione autem non constat. Unde nec
n. paucis uero datur oia in gloriam dei facile. Nisi ergo namque promue-
gare item dato quod per illius relationis paulus aperte exaug-
ignorantes. No. 4. 10. quomodo inveniunt inquit non credidet ut, qd si
non credere ergo neque per usurpationem sed auctoritatem qd est non inveni-
re uel non referre in illius actiones suas cuius sine uera. Ita secundum rela-
tio formalis in deum, vel coarctantia uel ipsi evidentia, ita tenet cayeta.
22. q. 10. ar. 4. Et tunc propter hanc humanam seruitur ratio non uita
tuale referat in deum, qd fecerit in uis eorum quod deus instituerit, sicut ei
oia natura sunt operi fine. 2. p. 1. et tunc non semper referat instante
ne ab ipso agere, ut ab aliis hisdem uero corporis in deum, auferat in
ui feremur instare referat quem ad eum facies, non as frumentorum
sermica, sed a superiori intelligentia, ita cum sibi operari tam expedit hinc
referat in deum, si illi alii relaci sunt in deum ac ipso deo qd oia prop-
ter seipsum operi fine, sicut pugnare eo qd eorum officium facit sicut dicitur
taut. Virtus facit pugnare deum et ad finem que deus ordinatus facit
5. vita 2. d. 38. ar. c. regis inquit oia munus servitum. Ut inquit s. aug. In
exhortatione oia munus servitum sibi operari tamq; s. aug. nichil minus triplum
alii finis operi est ipsi illius finis suus' utilitas relatio voluntarie ueritatis
est in uita nostra, actione autem relacio salutis sibi illius finis quo. Reg. nata
ultro finis pugnae. Ut enim facere ad hoc qd. s. vita. dicit. 12. q. 21. ar.
3. Et qd homo non generali uile est sociale, quanto magis ne audi-
uit uita pugnae generalis qd ergo aliquid in eo est hoc malum facit accidens
pugnae hois, facit et in eo publicum uocem, sicut et pugnam hois boni
boni coe ledit, cum ille pugnae alio ita laude et pugnae mouatur, non
apud hunc sed a uita est diuina. Et collegio, si eadem tone ab eis pugna-
det collegio trahuntur. Si si uite nec collegio nec officium cogiter bene facere,
sic ergo qd bonum est vel pugnat uice pugnat deus et erga uita
deo qd uita obi pugnat et maxime servitum humanum est si intrinsecus cogitur
et ex parte socialis non debet et confirmat certe. n. Vt inquit ex parte
se i. omnes exigitur non offendat deus est ut illo qd intrinsecus cogi-
tur qd deum offendere ut tunc bene agere remo possit et nisi se pugnat
studeat, neq; ergo qd non laudet super facta aut briesium collati
in amissione aut amissione nec est qd ibi nullum. Voluerit gratificari

ut quid q. apicimmo dñi cōdemnare cōmūnū p̄ficiū dñi p̄ficiū
 q̄ nō respecta cōfiant m̄p̄ dñs p̄ficiū honorare p̄ficiū p̄ficiū dñi, sed
 honorare solum, sc̄ita de alij p̄ceptis, ita imp̄cere ut r̄q̄ ijs exp̄edientia
 sit. n. distinguitur cōfidentia dñi. Et de rebus humanis, atq; adeo
 m̄hile nec. q. in oīb̄ alij r̄t̄is dñi collere.

V 3^m dubit m̄ hac r̄q̄ q̄ an oīb̄ t̄q̄ p̄ueniens ad usum r̄om̄ possit
 facere, et loquens semper dito q̄ dñi nec cognoscit, neq; q̄t̄ cognoscere. Vl.
 quidem p̄p̄te m̄g. fium arg. nec tenua nec paucā, nec ita facile
 exp̄edientia. Vl. n. q̄ ille q̄ dñi nō p̄cognoscere p̄cqd̄m p̄p̄ne nec facere
 possit, et p̄. qui cōm̄ q̄dēm cōlēm c̄, m̄o dñi c̄ dñm q̄l p̄ambūcū ad legem
 diuinā, ut. 5. llio. dicit 22. q. 16. ar. 1. q̄ p̄p̄p̄or̄ ante facere p̄t̄r̄e legip̄
 uiquis factat̄ subiectio ad legip̄ latore fuit p̄t̄. Ita faciendo ad dñm
 p̄p̄i cōdere q̄z, neq; intelligi. Atq; recipias legē ob illa quē non
 cognoscis sup̄iorē. Unde q̄ nō tenet recipie aut cognoscendū aut legip̄
 latore, neq; legem eff̄ tenet recipie, q̄ isto que p̄t̄m̄us ḡm̄e cōp̄p̄ia
 ignorare dñi nō tenet recipie legē dñi, neq; iūi obediē, sed p̄ccā. ḡd̄ic.
 tu uel factū uel cōcupis̄ cōtra legem dñi, ualit aq. 22. cōtra faciūt̄
 et Amb. llo. de p̄adigo, Et mago. 3. d. 38. dicit q̄ p̄p̄uariatio legip̄
 diuina. Et cōfessio m̄obedientia mādat̄. q̄ v̄q̄ int̄lāc̄ nō possit
 c̄ p̄ca^m, Et cōfimāl, bñē seq̄. q̄. nō h̄c dñm̄ neq; sup̄iorē uile,
 m̄obedire. q̄. nō obligat̄ a cōqualēge, q̄. nō peccat̄, consēq; p̄fato m̄i
 neq; q̄ nūt̄ tenet recipie legē nisi sup̄iorē neq; pacat̄ nisi facēdo
 cōtra id ad q̄ tenet recipie m̄obedire id ad q̄ tenet recipie, q̄i an̄s ḡm̄i m̄uiniſt̄ te
 cōduci ab isto. q̄. cōm̄, Et p̄cōn̄ exūf̄ ignora? m̄uine. q̄. /
 Item seq̄ nō ḡd̄ens. q̄. nullū ḡp̄ca^m ī conseq̄ v̄ r̄da p̄p̄udictū ḡp̄ca^m
 nō ḡm̄i cōtra legem dñi, an̄s ḡ m̄uiniſt̄ cōdēta ab isto. q̄. Et cōf
 Et cōfimāl q̄s p̄p̄i p̄m̄p̄te nō c̄ dñs r̄q̄ m̄iūf̄as, sed p̄cedēm̄ v̄
 h̄c h̄d̄m̄ q̄ nō ḡt̄ aq̄ s̄t̄ q̄ nō p̄p̄i sc̄i aq̄s, v̄t̄ q̄t̄i ad obigatio
 p̄cedēm̄ p̄fato h̄c̄ q̄ quis nō h̄c̄ legē uel ignorat̄ m̄uiniſt̄ ḡm̄i
 h̄c̄ regē oīm̄, nō grāf̄dām̄ dīc̄ q̄ nō obigat̄ me dēquo ego m̄iū,
 dīc̄ p̄fato q̄ nō ḡp̄ca^m xp̄i q̄s p̄sac̄m̄ m̄iū mor. Et grāf̄gio dīc̄
 p̄. dīc̄ eī dñs nō v̄q̄t̄ m̄a. Et item ap̄g. No. 4. uisi nō ḡt̄ p̄ca^m
 p̄p̄uariatio. uisi p̄p̄uariatio. m̄iū aūd̄ v̄t̄ intelligere nō p̄ca^m.
 q̄. uisi ignorat̄ lex m̄uiniſt̄ ī nō ḡt̄ p̄ca^m. q̄ idem v̄t̄ p̄fato q̄ nō
 ḡt̄ p̄ca^m dīc̄ q̄ ignorat̄, Et cōfimāl, q̄d̄ lex nō obligat̄ nisi p̄m̄p̄ta in
 secreta leges m̄obedientiū cū p̄mulcat̄, q̄. si q̄ ignorat̄ legē nō obligat̄
 legē. Et item q̄ ad q̄ ḡlōng Et magi m̄q̄t̄ cōfimāl uel dīf̄m̄p̄r̄ōni
 2. Et p̄. sed r̄ humana nō h̄c̄ nō obigat̄ di. neq; r̄dē legē nisi aleḡ
 dīc̄. q̄. si q̄ p̄p̄te ignōt̄ exūf̄ aleḡ diuinā. q̄. aleḡ dīm̄j, Et cōf
 m̄iū q̄t̄ p̄p̄te humana nō obigat̄ m̄iū v̄t̄ legē diuinā q̄d̄ p̄p̄t̄

plus à anno deo 82 No. 13. Et dicit in Evangelio Ioa. 18. nō habet platem ad
uersum me misericordia data est deinceps: qd nec est tu sum: nō habet vim obliga-
tum nisi alego diuina. / Item de malum genitum qd ex tribus legibus eten-
tia, qd ignorat lex eterna nō quod excausari feci, sed ignorat deum
ignorat legem dei, ut probatum est qd excausari ab omnibus feci. anno 82 p. No. 12.
qd 71. art. 6. atque uerbi dicitur qd omni deo qd nō debet peccare. qd malum qd
bitum intellectu & spiritu iure positivum, sed debet peccare qd malum qd ex tribus
lege eterna. / Item No. 1. qui cum deo cognovissent. Unde si quis
nō cognovissent enim excausari. / Item ut s. Tho. dicit illuc ad s.
peccare. quem apertis considerat uirg. contra rationem, sed a theologis uirg. sententia
dei, miremur autem nō quod quis offendat eum quod recognoscat nec tenet cognos-
cere. Et confirmat qd per omnia qd talis amissus cognoscatur nec possit obli-
care sed iniungit iniquitate an sit deus nec non, hec tale xpo. disserit
ei deum Ego vestem illam placere in omnibus statim nō quod facias pen-
itus. / Item si quis ignorat iniurias deo chris. qd nō tenet peccare
chris. qd ignorat deum nō tenet peccare dei. / Item dicitur ergo
iniurias obligationis ad peccata nec informi nec purgatorij. / Virg. saltim
nō impuniti est peccare. / Item facit illud si non remissum illocutus est nō
sufficiens est. nō suorum qd assimili ginos cognoscatur sed peccare non habet. /
Iste profecto Italia his gnosia qd per negativa affectus p. c. c. deinde non
parum mouere possunt ad suadendum peccatum negativum. / Si quanquam quis pro-
noscit uel possit cognoscere deum nō potest peccare. /

2. Et parte autem affirma. nō opus multa praeoccuperet sui confessio eius
doctor qd quoniam huius officiorum p. boni et male agere. / In hoc reu-
erbitur definitio officiorum aut liberi arbitrij, sed potius qd aliquantus sit inten-
tus malitiae usum datum excessus aug. ex doctoris. qd significare ob hinc est
rationis erit peccatum. / Item probatur apostolus p. et multi dicunt
qd ostendit nobis bona, signationes super nos cum e. dulce tristis, vbi
v. tolli excusatio ignorantes. / Item actus p. principia nō carentia. /
Puta nō sufficientem alibi qd tibi non sufficiat, qd in tali confessione cali-
cerent si non potest peccare. / Certe nō omnino certum dicitur deinde
sunt ad depositum dubium, et licet in more iuris consuetudo noua dogma
afforce et rem in desiderio vocare, non videtur aegredi defendere duas
xpo. sequentes. /

2. Quoniam huius officiorum p. boni et male agere depositum. / Hoc sufficit
2. qd cum nō cognoscatur nec potest cognoscere deum nō habet usum rationis.
Et sic de eodem quo depositum est dubium tam p. qd 2. qd 3. dicitur
p. qd huius officiorum scilicet qd s. tunc huius usum rationis qd non potest
afforce deum, sed dicendum qd idem iudicium de illo est de quo uel ambe

nec bene nec male potest agere, sicut supra diximus, quod probaturus est hanc usum rationis
 in artificiis uerius significat, si enim non possit sufficienter declarare
 de malis dñim qm̄ simile huius usum rationis ut loquitur hec est dupl. ita
 in dictum deo qm̄ cognoscit nec cognoscere potest deum quod probaturus est
 euangelii nō tam pueris cuiusdam rationis, qm̄ non potest adibita debito ex
 malo, pfecto uirū semin. s. llo. 12. q. 19. ar. 4. Et q. 71. ar. 6. nō sit 82
 bonum aut malum nisi quod potest adiudicari in legibus? Ita deo qm̄ non cog-
 noscat legem diuinam locutus est pueris adiudicandum deageret, tunc
 nō tam huius usum rationis. / Eccō si mārēt hoc qm̄ si pfecte qm̄ pueris
 & nō pueris pfecte circa agibilem probaturus est hoc
 speculativa scīa, immo qm̄ ille oīgāres ēi mechanicas nō dicere, hinc usum
 rationis ut certum est. q. agnisi si nō huius modi dei. Et illud ignoris in ad
 cognoscendā bonum et malum probaturus tunc sapiens in alijs nō dicere
 hinc usum rationis, sicut nec bona diuina ēi si discurset a medietate
 ad finē ethicae platem agendi. Et nō agendi nō dicere, hinc liberum
 arbitrii qm̄ nō cognoscēt bonum aut malum in morib⁹, expōssem huc co-
 formari ex illo nō. 1. qm̄ cognoscēt deū nō sicut deū gaudiencia
 ita ut finis inexcusabiles. Unde r̄ qm̄ deū nō cognoscēt ceteris excusabiles,
 nec video probatur hoc velimēte impugnari nec qm̄ magna iustitiae men-
 tia possent ex hoc seq. Et max⁹ qm̄ usq̄ dicta est pfectio ad facili-
 82 ut hoc uel nō possit conjecturare bōrum admodum tpe ut nō possit
 gaudiere modi dei nō r̄ in cōuenientia signis puerula mortua nō sit agravata
 bonum aut malum pfectus maleficē intelligat. Sed qm̄ hoc r̄ paradoxum
 Et nō dīb⁹ curib⁹ placet, ita atq̄ nō addubium affīma pfectus. //
 Ante qm̄ alijs aut cognoscas auipossit cognoscere deū pfecte peccare. Hic
 pfectio pfectibilis iam pfectus adhuc pfectari qm̄ agere cōtra cōscītū gaudiū
 pfectus illud facit, qd̄ nō quē facile pfectus, nō tamen ut ei pfectus dispendiat a cōscītū
 īā falsa sicut mala pfectus docens cōsentit, sed ignorans sicut deum qm̄
 facere cōtracōscītū pfectus pfectus malum iniquitā facere in nocte
 pacētes ēi honorādos, qm̄ pfectus malefice ēi pfectus puerare. / cōsciens qm̄ īā
pfectus illi alij negabant deum ēi usūdāgōne, uel qm̄ negabant saltum qm̄
ad deos obtinere facta horū in democritū respiciunt, uiebant ēi aliquā
ēi bona, alia mala pfectus. Et laudat illa et uita pueris, q. illud nō deo,
perdet ex nō dei. / Item alij nulli puerum mortale ēi pfectus
in morib⁹. Item signis qm̄ quās nō huius diuidentia qm̄ deus qm̄ nō huius diuidentia
tia diuidentia malo aut pfectus pfectus cōseq. manifeste qm̄ signis pfectus pfectus.
uel hominidū de pfectus ex hoc pfectus qm̄ signis pfectus, q. qm̄ nō huius diuidentia
tia de pfecto pfectus q. nō deo. / q. pfectus cōseq. pfectus, sicut nō possit
huius maiore diuidentia de pfecto qm̄ deo chris aut cōfitebitur. //

Actus autem in cōstatuī gregorii qdēm A. minen - 3. d. 39. Teneat dū p. m.
acto qdē ipso tē qdē cōstatuī, adhuc cōstatuī p. qdē. Et malum morale. / 20 qdē
acto qdē nulla cōstatuī longitudo diuina adhuc cōstatuī p. qdē. In genere cōstatuī
multa cōstatuī p. qdē ita fī sēmata qdē sūt malaq; p. qdē ita cōlegiūna
fundat. qdē p. qdē malaq; adhuc malaq; male agat sapientia magis cōtra
recta rōmē sūt humana sūt angelica, cū qdē hoc possit ēt necesse est
aliqualege diuina exīte, g. illa dū dicta cā corola? sunt vera. / Item
No. 2. genere qdē legem nō hēc nātē qdē p. qdē faciunt, qdē m. sītū sūt
lex f. rō p. qdē. cōformat qdē si m. g. malaq; malaq; qdē p. qdē, cū
p. qdē m. e. p. qdē. possit m. e. p. qdē. Abiū p. qdē dū cōlegiū
possit nō cē malaq;. / Secundū p. qdē nullū m. p. qdē p. qdē nec qdē
intelligib; uel quom; obligat p. qdē si dū nō obligeat, nec p. qdē qdē
obligat nō hēc sup. rō, alq; acto qdē vel deus nō cē vel m. p. qdē, ego
nō dubito qdē nullū cē p. qdē p. qdē aut malum morale, g. p. qdē
p. qdē. sicut qdē in nātē malaq;, nec cē p. qdē malaq; qdē sūt m. t. p. qdē
p. qdē qdē gloria interficiet m. t. / Item qdē obligatio est ex lege, sed
lex nō p. qdē facit m. t. à cōste uel sup. rō. - 5. d. 12. q. 9. 21. 3. q. 10. q. 10.
bari, qdē ēt m. t. qdē defensio cōstatuī p. qdē aut hōc diuina agi-
runt cē malaq; uel interficie p. qdē. g. sicut qdē gloria bonitatis
malaq; ex ea hōc diuina. / ex quo infuso corola? qdē dū
nullū m. p. qdē, qdē qdē nō hēc sup. rō, nec p. qdē cōtē p. qdē qdē agit dū
obligari, qdē m. p. qdē delege nō p. qdē qdē faciat p. qdē qdē faciat illud, tum
g. obligat obligare se p. qdē p. qdē et p. qdē signare filium, p. qdē qdē ad
ex faciat qdē cōstatuī cōstatuī legē gloria sūt faciat g. nō obligat nec
qdē missio dū. aufer m. t. in deo qdē obligatio? sed certi? /
20 m. t. qdē sicut qdē a. a. a. a. qdē qdē qdē dū qdē dū qdē dū
restituere, nō fuare p. qdē, et sūt m. t. tū m. t. male cōadūt qdē faciunt
peccat, nō. n. qdē p. qdē dū m. t. sūt metu? j. peccat, nō
p. qdē qdē sicut dū faciunt dū cōadūt? j. peccat. qdē corola? qdē
nō teneat nec obligat, sed ex eo m. p. qdē sum metu? sicut nō ēt
mori uel egrotare, m. t. cōstatuī imaginatio gregorii at. 2. 2. ad
arg. t. facta, dū cū. 8. d. 12. q. 19. 21. q. 10. q. 11. q. 12. dū dū dū
p. t. p. qdē. cōstatuī a. m. b. m. t. u. qdē m. p. qdē, sūt sūt sūt sūt
ignota, alio m. p. qdē uel nobis in nobis uel p. qdē nātē, uel qdē
renunciatio?, Et hoc nō nos obligat, dū cōstatuī qdē adhuc qdē obligat
cōlegiūna nō qdē uel p. qdē faciat cē aliqualege uel obligat latrē uel a
qdē latrē uel sapientia magis cē dū uel malaq;, p. qdē sūt sūt
nō etiam p. qdē uel malaq;, uel p. qdē sit p. qdē i. n. necce, sicut t. t.

qui potius sine cognitio dei adhuc exasperatus ponimus cum hinc usum
 non agnoscat aliquid malum, atque idem hoc quod apud nos peccare, quod
 agnoscat aliquid esse mali ut hoc ignoramus. 1. 5. 2. 10. 12. 9. 21. ar. 2. ex
 hoc adhuc grandis est res ipsa quod est in bono vel mali, et hoc est certe deo
 formalis apparere quod si ergo dei iniuria. Quod exasperare in peccato. q. dabo q.
 ignis. est culpa deo devotior ab aliis. q. dabo legi diuinis regno exnegli-
 gencia causa ignoraret dei est non tenet honorare peccare non diligere q.
 dabo. coni. hoc est apparetur diuinus mali negates deo est, sed amplius peccare illa
 pax. Et non faciendo, nec occidendo. q. nullum gradus mittit nisi pax aut q.
 sepe, non sicut ignorantes omnes iniuriantur domino exasperat diuinus ita et
 ignorantes iniuriantur h. pecunia pax. infidelis, tamen exasperat ab aliis p.
 credo omnis, unde confessio eucha. Ita aliis, nec sarcasim peccati q. non confitit
 vel quoniam eucha. q. evaginata dicens. dei exasperat ab omni pax. q. est
 ignis culpas dei exasperat ab aliis peccatis contra legem domini. q. hoc videtur
 notari ad omnia arguta. Ita de pecunia in corde pax quoniam ille qui pueri exasperat
 affutat mali necessarii nec possit hinc non deinde posse miti loquuntur
 sed ex alio capite q. pueri ad affutat mali non possit peccare saltem
 q. p. instanti effugit mali q. tunc sicut nunc dei, ut iam loquuntur de
 hoc eo q. natura et educatio spiritus recte religio. Margi sic max. in via. 5. 10.
 non est peccare in p. instanti qui est, q. nec in p. instanti effugit mali,
 tunc q. g. 2. 10. Tunc in multis aliis locis, tunc in p. p. q. 5. ar. 5. sed
 ceteris. q. q. q. p. f. c. d. e. r. a. n. i. e. v. f. l. u. m. m. i. n. i. q. v. i. l. l. e. q. n. u. n. e. x. p. e. c. c.
 q. t. u. a. d. b. o. n. i. t. e. s. u. e. l. m. a. l. t. i. a. h. o. s. p. e. c. t. a. n. i. e. r. e. i. n. i. q. u. e. r. e.
 h. o. q. s. o. c. q. p. r. o. n. i. s. f. u. e. n. i. s. s. i. n. e. v. f. l. u. m. m. i. n. i. q. v. i. l. l. e. q. n. u. n. e. x. p. e. c. c.
 m. i. a. d. v. f. l. u. m. m. i. n. i. q. v. i. l. l. e. q. n. u. n. e. x. p. e. c. c. - / Eto formaliter hoc sibi querit q. amorem cui dñe p.
 hoc instanti accedens effum mali, si iniquitas hinc effum mali, dicitur
 dñi quoniam crevit in eodem instanti cu[m] effum mali, certe nullatenus
 non poterit possit peccare dñi non 29. Eto formaliter q. q. si adam non effum
peccare in illo instanti quo crevit q. nulla virgo q. diceatur p. vnam
 horum ante effum mali q. socaliq. facetus impoffer peccare q. p. hec
 effum mali. 11.
 20. argi ratione. 1. 2. 10. q. p. 29 alio crevit rof. ex invenitio. nati, sed in di-
 natio mali, non est de ad malum. q. p. 29 alio non est de malo, maior potest q. q.
 illud q. d. g. p. q. g. p. q. g. p. q. g. p. q. ex invenitio.
 nati, minor aut p. q. q. invenitio mali tunc q. g. n. a. n. t. i. - 2. p. 10. q. i. n. u.
 mali g. n. a. n. t. i. t. u. c. u. i. s. f. 8. q. alio ex invenitio. nati est mali tribuerit deo,
 sed hoc p. q. t. u. a. d. b. o. n. i. t. e. s. u. e. l. m. a. l. t. i. a. h. o. s. p. e. c. t. a. n. i. e. r. e. i. n. i. q. u. e. r. e.

Tunc vñ eccl. ex iudicatio[n]e nati eius in p[ro]p[ter]o instab[il]i sacerdoti - q[uod]o ap[er]t[us] agens
tunc nō posse[re] ei[us]m[od]i. / Recofiam q[uod] p[ro]p[ter]o ab aliis iudicemus ad usq[ue] i[n]f[init]um
rōm[an]is in g[ra]eci dictio sui, sed illa nō p[ro]p[ter]o mala. / Itaq[ue] iustificatio nō sufficiens nō
q[uod] e[st] mag[is] maiori vñ. & fisi. armabilis ad actos sum ex armabilis
ad se. q[uod] p[ro]p[ter]o alii gloria sui, minor p[ro]p[ter]o q[uod] diligenter peccatum. q[uod] ex
iudicatio[n]e nati. q[uod] nō q[uod] e[st] mala. / Iis nō obstat[ur] R[ec]onciliatio[n]is
merit[us] ad usq[ue] rōm[an]is in p[ro]p[ter]o instab[il]i vt peccare q[uod] est latet ad bonum et malum
Roc. n. importat libera arbitrii. q[uod] q[uod] s. Tho. 12. q[uod] 89. 22. 6. Usu[m]
Item aliis sequitur q[uod] est cap[ut] p[ro]p[ter]o merita ad usq[ue] rōm[an]is hinc rea g[ra]cis
sacris, t[em]p[or]e sacra cens uel p[ro]p[ter]o ipsi q[uod] est uel fatus totius ad q[uod] tenet
q[uod] est, uel nō sicut nō facit q[uod] peccat. si facit q[uod] recu[m] g[ra]cis, q[uod] nō
q[uod] faciens est ad q[uod] tenet deus nō deficit in reu[er]sione ad salutem, ut q[uod]
recu[m] p[ro]p[ter]o. / Adage. p[ro]p[ter]o p[ro]p[ter]o dicere excedere gratiam,
excedere tamen instanti usq[ue] rōm[an]is, si simplex de p[ro]p[ter]o instanti sui ec-
cipio s. Tho. nō intendam regere q[uod] p[ro]p[ter]o instab[il]i qui e[st] nō possip[er]o.
ne, sed solum q[uod] alii nō effice p[er]petuum seu cui p[ro]missione
nec argua eis alii uirg[ine]s, nūq[ue] n[on] potest q[uod] effice peccare
(p[ro]missio) Et sic dicere de p[ro]p[ter]o instanti usq[ue] rōm[an]is q[uod] tuq[ue] nō
vt peccare p[ro]missione sed tria amissio, t[em]p[or]e nō defacie p[ro]sum
ad hoc ponere deam inter p[ro]p[ter]o instanti usq[ue] rōm[an]is sicut p[ro]p[ter]o instanti
simili, / At[que] dico si forte placet ad metu. s. Tho. negotio coseq[ue]ntia
facta magis a p[ro]p[ter]o instanti e[st] simili ad p[ro]p[ter]o instanti usq[ue] rōm[an]is
ut nō doctum ergo trunca p[ro]p[ter]o p[ro]uenit ad usq[ue] rōm[an]is p[ro]p[ter]o hanc
multos alii vobis si intellectu, et alieni se, t[em]p[or]e annis suis alii
alii uirg[ine]s obreda, t[em]p[or]e q[uod] heire alii malos, q[uod] quis n[on] alii
ante usq[ue] rōm[an]is nihil faciunt ad bonitatem uel malitiam, faciunt tamen
ad ordinem alii, ut s. possiquis heire aliquos alii cu[m] p[ro]ueni ad usq[ue]
rōm[an]is, quos nō possit heire, si illi nō p[ro]digantur, non n[on] q[uod] e[st] edua-
tio, ante usq[ue] rōm[an]is faciunt multa ad alii sequentes usq[ue] rōm[an]is, alii
ad eos p[ro]multam in eost ad mores q[uod] fuerit instab[il]i, et amet flag-
rōm[an]is, tria autem co[n]cordia q[uod] p[ro]p[ter]o possit ut co[n]cordia usq[ue] rōm[an]is
cu[m] alii heire ante usq[ue] rōm[an]is a[re]tino idem ex iudicium de illis unde
q[uod] instab[il]i usq[ue] rōm[an]is simili, n[on] sicut an illud sit p[ro]p[ter]o
tans simili anno, si p[ro]p[ter]o nulla alii huius sicut hoc de p[ro]p[ter]o de tria huius
et p[ro]p[ter]o tria p[ro]p[ter]o principes. //

V An' debūm circa' candē q̄.j. amissis quæ p̄sue p̄mis sufficiens
ad p̄cessādām remiatē q̄.j. mactat, sic q̄.r. tui possit p̄missū
ta cōstatum dīgii sufficiens ad remiatē p̄cādām, q̄.j. nō ad p̄cessādām

morte / Et vñ q̄ sit p̄o. nā semiplena deliberatio sibi ad peccatum remittit
 uno sufficiat ad morte sed p̄i q̄ se impedita delibera tate hoc p̄petra possit
 q̄ pelenit peccare veniat ante q̄ possit morte major cōcedit ac cōlegit
 lōgīs, et p̄at' manifesto de mortib⁹ subi⁹ circa mām mor⁹ q̄ p̄petra refutat'
 deliberationis nō impedit' ad morte minor res p̄tari q̄ mate⁹ carpeantur
 resq; ad p̄fecto delibera dūm q̄ impedit, tūr' ad idem / Ita fac. 1. conu.
 p̄sidentia cā cōceptis p̄mit p̄cām p̄cām p̄o cā cōsumatū faci⁹ grām
 morte. Ita p̄fī q̄ p̄st p̄p̄i usus rōmī cōtingit fūgnat⁹ iudicato,
 rōmū ut hanc sufficiat nē nō ad peccatum veniat si nō ad peccatum
 morte q̄re nō ita pelenit cōtingere in p̄o instati usus rōmī. //
Item vñ q̄ aq̄i tūcēta⁹ uel fūca relinqt impeditū usus rōmī su-
ficiat nē ad peccatum remittit tēnō morte. q̄ tēnō pelenit q̄nat⁹
veniat ad ita⁹ aq̄i p̄one. Item hōc vēlometr̄ iratum exuta⁹ my-
repe a mō. Circa mām ex grāe mor⁹ q̄ et nō a remittit, et nō vñ q̄nat⁹
vōfī q̄ venire ad similem aq̄i p̄one. / Item transiōnī aq̄i su-
aq̄ue sp̄uenit. n̄ ex transmutatio⁹ q̄tūlē natūr⁹, q̄ nō sinet vōfī
q̄ pelenit vōfī hōc usū rōmī impeditū q̄ p̄petra, Ita p̄petra
veniat / Et cōfī ex. 1. Ita. 4. d. q. 1. ar. 4. q. 1. ad 5. ubi
dicit qd̄ obsequi⁹ in potūlō p̄tis q̄s vōfī cōcurit ē sōno aq̄i q̄dem q̄
mōfī sīgī exp̄lēna delibera tōne, veniat vno sīgī casuceptōne
Vnde p̄i q̄ p̄tis q̄dīcīt usū rōmī q̄i ita vōfī ad ita⁹ ut p̄i
veniat impeditū usūfūia ad peccātūm veniat p̄i q̄ ad peccātū
veniat qd̄ nō q̄tī p̄t q̄ sīgī p̄tē exp̄fūtū. q̄ dēnō vī q̄simile⁹
cōtēnū usū rōmī vōfī cōtēm⁹ suēcītē veniat ad usū rōmī, oī nō
n̄ vī similes q̄tūlē hōc cōdērmiētē dīp̄tē. //

2. Ita nō obstatib⁹ R. adiutoria, negatice, impōtē q̄rū malis p̄. p̄uenit
 ad talamuffū rōmī cumq; possit veniat⁹ peccare tēnō morte hōc q̄
 Ita. 3. Ita. 12. q. 89 ar. 6. Et. 2. d. 4. q. 1. Ita p̄at' p̄i q̄i mā pelenit
 morib⁹ nō hōc q̄ veniat⁹ usūtū q̄q̄ p̄omicidium p̄fūci⁹ q̄z
 malū q̄ mēdatū uel vēdūm ouofū. q̄ nō p̄i q̄dīcīt ita⁹ vī p̄tis
 usūfūi agnoscere veniat⁹ p̄cā. Et nullū mor⁹ / Item uel nō
 dīcīt p̄. delibera tōne nō vī cōtēnū mām aliquid p̄tēcītare p̄tē
 uīcā mēdatū uel lūdū uel vānā glāi⁹ relaciōnē simile⁹ sed nē
 q̄tī māp̄tā as aliquid veniat⁹ vītāq̄tēlēx cui remittat⁹ obediētē
 q̄ homo vī tōne aut male ager, vītā delibera. Itali⁹ veniali suffi-
 ciad ad mortē peccātū, vītāq̄tēlēx q̄tī p̄tis q̄tī vītāq̄tēlēx q̄tī
 mēdatū vītāq̄tēlēx tātēlēx q̄tī mēdatū q̄tī mēdatū, hoc n̄ nō q̄tī
 p̄tētū vītāq̄tēlēx vītāq̄tēlēx q̄tī vītāq̄tēlēx ad mortē / Item suffi-
 rōmī q̄ sufficiat⁹ al tōne agēdū mōtē sufficiat⁹ ad peccātū mōtē

sub imposte est ut qd habeat usq; ioris ad punitum Veniale quipossibiliter
moratur agere qd. ois Tali pote mortali peccare, maxima pars qd ad hunc mo-
ratur agendum regit plementa deliberatio, uarij. et tibi qd ad tria agenda
qd quis agat faciens eligens. Upponit hoc usque ad determinatio, mi-
nor. Verop; qd si quis posset peccare et non potest agere, datur viator omne culpa
sua in statu peccandi et non mercede qd in inveniens, Et coformal qd
vici ita punitus ronius in manu sufficiens peccatum veniale est
mortale. qd nec est ita augri, an posset qd natus datus amete nos audita
qz, de quorum usq; possit veniale peccare et non morte, nec tace qd possit
veniale peccare et non potest agere. / Iam postea probabili aposteriori qd
sequitur questione ex parte Veniale cum ratio, qd infra ostendemus et in
poste. / S. Tho. d. qd q. 1. qd q. ad f. sic dicit si aliud est sufficiens
ad excusandam malitiam nullo amplius sufficiens ad exonerandum
peccatum. sed misericordia estas exonerat peccatum mortale, unde multo amplius exonerat
veniale, et ideo non potest qd possit veniale peccare ante illud qd quo ipsum ronius
ut iam morte possit peccare. / Aduo vero in contraria. ad f. 10. p.
natus aliis semper delibera qd possit pene deliberare, qd si aliquis
debet possit morte peccare, si qd in punitus subiit sunt Veniales non possunt
non possit ei deliberare, sed qd non possit deliberare, inde qd tunc qd aliis
possit possit moscales deliberare circa mām illecebre, sicut non deliberare
actu natus natus sumus. qd tunc aliis punitus subiit. / 2° dictio qd
postea aliis pene ex parte deliberauit possit qd semper pene deliberare,
sed non ante nam misericordia deliberauit possit possit, ex eo. n. qd possit
cognoscit qd homicidium speciem mortis possit a subito cognoscit et mala
scit non consideret et morit. / Ad 2m. p. qd uenire qd tunc possit possit deliberauit vel non qd simile qd in
adulto punitus plena deliberauit, scilicet non qd est semper, nostra generatio
2 Ad 3m. dictio qd ei possit dicimus non qd simile qd in dictio punitus possit deliberauit,
liberatio possit, sed mulier nego hoc possit contingeret, in postea qd cognoscit
medicatu ex parte. et non possit qd homicidium suum declaratu qd. / Ad 4m. p. qd id est qd eximus qd non possit deliberauit non qd possit deliberauit alia existamus
2 Ad 5m. p. tunc qd assumpta sed punitus circa mām uiuens facit qd particulares
qd circa mām graviores qd leuiores. / 2° dictio ex parte qd non qd impos-
ut qd hinc usq; ratione ad deliberaandum in una mā qd ei possit deliberauit
de quinque mā qd secessat datur qd. n. qd si quis uenit cognoscit qd qd tunc
male agere de quinque mā agendos, estens deliberauit tunc sub bona uel ma-
la siq; cognoscit utrum qd sit bonum uel male, et simile qd accipit decimus
qd aliis deliberauit punitus uero qd. / Ad 6m. qd ex parte nataq; qd deliberauit possit, sed non deliberauit, si punitus ut
dictum qd non est simile qd punitus possit deliberauit possit. qd punitus qd
supponit fons qd. s. del ipsi in qd qd possit deliberauit et non deliberauit, cuiusq;
supponit punitus. / Hic de 2. qd principali et 2. qd repetitione qd

351 416

Sag 3° pars 8°. priusq; huius relatio nisi ad qd tenet hoc p^m iu-
merit ac efficiat r^oni, et in caligo q^o prelogudo. 1. ex eo sola q^o carni ad
usum r^oni, excedendo q^o d^olunc occurrit p^ocaris nec t^os, implendi aliq^o
p^ostulare. M^o q^o no tenet alio p^ocepto illor^o instanti usq^o r^oni,
s^oloq^o mur grati^o de c^ortali remitti ad usum r^oni, q^o n. p^o ad p^otem nega^o
q^o saltem s^oignificatio q^o g^og^o m^ostitutu^o a^o sapientia^o, q^o no ignorari neq^o
p^osser sine talo p^ocepto q^o no signifikatum, q^o no tende^o p^otali m^ostuti^o,
Premio final q^o tace p^ocepto q^o in dubio ei in eis sup*o*ne meo theolo*o*gos
multi. n. tenet p^otem negativa^o. q^o saltem n^o indig^o q^o ipso adsciendu^o
illud p^ocepto elicit^o obligat^o m^ostanti. 1. Item nullq^o p^ori^o q^o in
p^oscenit ad usum r^oni, q^o no p^ori^o scire q^o obligat^o talo p^ocepto, ani^o g^oma^o
m^oesta^o, qu^od. n. v^oq^o nolamur, ego n^o p^oscio usum r^oni, mo nec
p^oaliqua deum uspaci^ospis. 1. Item transacto illo p^ostanti no tenet
t^ostatim, q^o si time omisori^o q^o nec in illo. 1. Item q^o gl^o in mor^o q^o p^oca^o no
tenet statim se conservere inde, q^o nec ille q^o g^omoniq^o a^o et multo minus
q^o g^obaptizatus tenet^o se conservere indeum in p^ostanti d^o m^op. 1. Et
coformat utimo q^o nullq^o ei denumero eoz q^o timet deum et s^olli
atti desgalate sua senti^o costit^o de tal^o transgresione, neq^o perire aut
costit^o senti^o, cum eni^o nemo sit gaudens a^ofirmare se impinguo tace
p^ocepto q^o no signifie cum tace p^ocepto.

2 In cō tractū grātē sigillo instanti nō obligar' cū nō sit maior rō de rē pē
quenti, eadē rōne nūq̄ obligat̄, qd nō rādē dum, negr' sufficiet
solo' cōs' ḡf teret' semel ī vita, hoc n. a fīlām gr̄ dīce quādārāt̄
māt̄ h̄p̄cām q̄ mīllēnos annos nūc uñ possēt nō mīngētos annos
h̄cītēt̄cāḡere sīcī fīlē aut dēc̄t̄io' lēi, negr' cēm sōpp̄fāt̄ alī
sōlī, q̄ dāt̄ in dāt̄, nā dēsāce nāt̄ nō p̄m̄ dēt̄minaci tāc̄ mīlāt̄
fāce dāt̄ p̄off̄ p̄fīlō mūl̄to mīnūs. 11

R. p. profecto me explorati. qd. haec nego ex scry. t. negetur dicitur
in hac qd. qd. qd. dicitur mi. seq. nō leua incōvenientia, nec expediti
facile qm. aeg. sed qd. reismissiā rēlātā pānij. p. 1.

S. pp. nō gloriari possemus ad usq' rōm' Zenel' se conuiseere in deum
expliit' deinceps. Et scilicet h̄c et exp̄ta cap. 22. q. 10. 42. 4. ubi
dicitur ex p̄f. quod diligendā dei expliit' ut sit nō vniuersi nō tenet
h̄c temp̄ cūsī affirmatiū, nec statim, q̄nō Zenel' h̄c p̄cip̄ diligere
p̄ognoscere, constat aut̄ q̄ post multū t̄p̄ ad eam i. hoc p̄ognoscitio
nati lajna, secundū Zenel' 12. q. 89. 42. 6. Up̄bas' Eficiacit̄, ex
zōne cayeta, si enīlīt̄ rōm̄q̄ sup̄. posit̄, q̄oq̄ p̄atu' q̄oq̄ h̄c nō statim
est̄ p̄ueni ad eum rōm̄ p̄ognoscere deū, ad m̄p̄tē aut̄ rem uel
gat̄ us ait fr̄s̄oq̄ s̄eruit̄. q̄. h̄c nō tenet statim diligere deum,

Tenet enim ergo statim factum quod non oculi suorum negat prius factum esse
statim. Item non quod legitur tale per se est quod temere ageretur, a sumptuosis
quod vel certe illud, conuentimur ad me quod habet et aliud fratre. et opus. ut ex
fratre, usore, et alio propter hanc, ut expeditius illa diligenter annuleretur
ex voluntate est deuterio. c. math. 22. illuc ipso, sed per misericordiam
stilgat non est ad imponit. et illud per se est conuentimur ad me ut pateretur
per propria loca fieri ad ipsam, ut actualiter rectus nec geometrio de aliis.
Item, ubi hinc quidam per se est diligenter statim potius quod alia per se faciuntur
matem. Item illud per se est diligenter ut ipso in locis suis quod in
diligentibus potius et agitur per me vel in festino fletu et planto, vel in
vix viis perfuncti, sed ad perennias ut gravissima horum non tenet aliis
statim quod negat statim annexandum. / Aliud vero per se est. dicitur
Cetero dei refellit eisdem modis. Item non unius quibus statim cedere
est nec diversi, sed sequitur nota ex pau. heb. 12, accedentes ad secundum operis
crederet quod sit, sed antiquis exemplis paulo No. 10. quoniam cedent mihi
audire, quoniam aut audirem sine predicione, sed non quibus statim post
heret per ecclesiastice. est necessare. / Cofirmatur ex secundum pauli.
Quoniam in vocabulo in quo non considerantur, sed de hoc placita in q. q. 1
Opus. sub q. 17 Teneat capitulo. 2. d. qo. q. vniuersitate ad arg. sedi-
cata et q. 18 ubi in teneat quod statim alios pueris adiungit
renis, refertur. Et sua in deum, amicorum morte, disputat se pueris
ex s. Ioh. sed certe non probatur. /

29. q. 9. ostendit tenet ac aliis quod statim, hoc modo non videtur
acta, sed quod sit sui quis cotulit est opinio. Et scholasticus, Et si statim
12. q. 8q. ar. 6. Et 2. d. qo. q. 1. ar. ad 7. ubi dicitur postulatio
non sufficiens habet significatio quod in se est, deinceps ei gratias influndit, sed aut
non per actum morte, quod cum hoc gratias degeneratae cogitare. Et ei quoniam
hoc proprio per actum ratione. s. Ioh. in loco citato, quod anno regnum meum no-
nigentia quod aliis non disponit de ratione vita sua, ex qua dependet
salus et damnatio eius. Hunc statim oppositum aut bene aut male
agere, neque hoc possit adiungit suspenderem universitate. non statim
cum oppositum disponere de summa vita et de agendo aliis ratione
vita negatur. Item si quis habet curam alterius quoad operationes
eius, ut temporis et exercitii suorum vel predicationis illius ratione pueris ha-
bit simile statim pueris deservit et tenet, et statim aliis quod
per excellitari. est multo maiori ratione ratione obiectum. / Item a
posteriori quod sequitur quod aliis sensibus sufficiens habet featurum quod deservit in
una vita sua, et in damnacioni, cum non videtur enduere, et nec illud est
consequitur manifeste deservit quod pueris ad rationem rationis in qua est.

552 411

qui si nullū ab eo teneat hunc statim, q. 87^{se} hec negatione et mortalitatem ypsū
fieri vult capo tenebat et tñ carnabí, et ecce ille s̄ ergo p̄uauis māda
adfectu nō salvabí, q. nō aī vīces facta veritatis dñe dñi mact. 19. Si uip
vitam misericordi p̄uauitata, Item si nō teneat hunc statim, q. p̄ teneat tunc statu
p̄uare veritatis, et tunc si illegit impēcū origli cuius cīgōto veritatis dñs
q. nō incōuenient, q. nō p̄uauit in ambo qm̄ h̄c pena sensu nec in
punctorio q. ḡma aegrias nec in fēma, //

Sed non recipit nisi p[ro]p[ter]e f[ac]tus illa est priuata conformitate vel legem
f[ac]tum h[ab]ere tale p[ro]p[ter]e i[n]conseq[ue]ntia p[ro]p[ter]e i[n] nos agi non ministratur
ex natu q[uod] ch[ri]stiana, cu[m] sit q[uod] diuinam p[ro]mulgar[et] aut ex natu p[ro]p[ter]e
p[ro]p[ter]e cognoscitur quin[que] autem et conformitas ad rationem vel cognitio nesciuntur p[ro]p[ter]
quoniam velatim simile, et cetera maritatu[m] p[ro]p[ter]e i[n]vite, u[er]o delibera
cetera et salutis sua et recognoscunt q[uod] expedit sibi. ab aliis ei[us] ne facilius
utilem uiuere ut vittis malis ut no[n] facias iniuria, q[uod] suspicuntur aut
ut p[ro]p[ter]e senio p[ro]p[ter]e ueluti velatim uiuere, u[er]o p[ro]p[ter]e quiq[ue] ei de
prosternitur hoc possit facere s[ed] suspendere o[ste]nsu[m] atti[us] ratiōne, cetera de
liberatio[n]e p[ro]p[ter]e aut cognitio q[uod] occurrit in p[ro]p[ter]e i[n]stati usq[ue] ratiōne
ut agitur in genere et in ceteris de saluto sua ut s[ed] i[n] d[i]uis .12. q. 29. m. 6.
1. debet ex quo uel q[uod] in ceteris expediri ei, si j[ur]e p[ro]p[ter]e ut non faciat
et non faciat p[ro]p[ter]e alii auertitum a bono. q[uod] p[ro]p[ter]e uel h[ab]et alii conser
suu[m] in bono, emulsi[us] p[ro]p[ter]e constat q[uod] nos solam ay uideamus q[uod] nullum in
cognoscit aut sufficiat talior[um] exercitio in bono eis medes, sed et cetera asperiat
cu[m] q[uod] sit tunc etiam q[uod] in religione et cetera dei op[er]is, q[uod] dat cognitio
et talis iniuria p[ro]p[ter]e fieri p[ro]p[ter]e delibera. p[ro]p[ter]e solum cum est natale et cetera ergo
illo in sufficiet, ad hanc p[ro]p[ter]e sensu[m] intelligenda est liberatio[n]e. s[ed]
ut[em] de ceteris in deum in p[ro]p[ter]e i[n]stati usq[ue] ratiōne q[uod] nihil aliud uel
h[ab]ere nisi q[uod] p[ro]p[ter]e et cetera cognitio et delibera cetera sua, op[er]is ut h[ab]et
op[er]it ad eorum suu[m] malitiam sive ei diuina conformitate et cognitio
et hoc in sociis p[ro]p[ter]e et cetera p[ro]p[ter]e semina, et h[ab]et grecus exercitio non solum
theologorum seculorum q[uod] in seminis celebrata, de qua nobiscum illa fabula
velut p[ro]p[ter]e dicimus de hercole cu[m] ille s[ed] ad hoc etiam p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e sequo
impensis de p[ro]p[ter]e et sollicitudo ita postius viam regum' vix
delabor, an volunt[er] ei dequit, duce illi matutinae subito astreffe
virtute. s[ed] ac voluptatem varijs q[uod] in ceteris usq[ue] ratiōne utramq[ue]
conata uadet animu[m] formam p[er]petuas, sed vice tandem uipar
erat uite atq[ue] hercole in sua semina et cetera etiam traxisse him
et q[uod] s[ed] p[ro]p[ter]e uult et labor, ut cu[m] p[ro]p[ter]e quis p[ro]p[ter]e sollicitus p[ro]p[ter]e
beatus utru[m] postius deq[ui]d bonum am malum, uita in dicitur non se expedit
ab eo certio et liberatio[n]e p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e constituta supponit meliori p[ro]p[ter]
s[ed] i[n]stati p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e, et ad hoc p[ro]p[ter]e et cetera ratiōne. tunc non solum
ad hanc p[ro]p[ter]e p[er]petuam sinergiam, sed eti[us] baptizatio[n]e q[uod] genit[us] heri p[ro]p[ter]
et q[uod] n[on] satisfacit q[uod] p[ro]p[ter]e aut non p[ro]p[ter]e patet adi[us] sed p[ro]p[ter]
ad hanc in ceteram. ad p[ro]p[ter]e N[ost]ro q[uod] p[ro]p[ter]e p[er]petua usq[ue] ratiōne generali
hoc p[ro]p[ter]e subtili legi ceteram in ad me in p[ro]p[ter]e i[n]stati usq[ue] ratiōne
uel cetera forma sed cognoscit q[uod] p[ro]p[ter]e buona Celi[us] dei uelotis

in p[ro]p[ter]e falli

353 418

Vice et fin' dicta' ratione, vel huiusmodi iudicio q̄' faciat decessatio
de p̄ficij actua p̄. regia. Ad 4^m dñi q̄' postea nō tenuit
q̄' iam se transgredi uideat p̄cep̄m. Et p̄ficer dñi q̄' sunt tenet quicunq;
impedit. ad. 5^m nego co*sej̄s* ad 6^m dñi q̄' iudicium q̄' est impedit
vel valde defuisse ut sic deciderant nō fecerit uel cōm̄ p̄cep̄m vel
malam. Et si ~~huc~~ p̄sū malam, iamde eo permittat. Si q̄' n. huius p̄f.
nō suadit legē dei p̄mitat de p̄ficio. Et sic q̄' fin' relectionis.

- ✓ si p̄m v̄tus rōmis prouidentiale cui hanc ē iusq̄ ad sp̄cū conformat, et sic faciū
in segr statim h̄bū grāz q̄ p̄ficiē sp̄cū dñct̄, recta mūca iusq̄ h̄bū h̄cē,
aut suūst̄, et sic longe c̄s illi remissū. Et de ceteris sine origi/ misi
postea nō p̄cēnt p̄cē iusq̄ h̄bū opp̄ fidei aut de cōpationis op̄ sp̄cū, multi in
p̄ficiē h̄bū in iusco aut mācessū fidei v̄ffem iusq̄ h̄bū .
✓ voluntariū ergo q̄ sp̄cū nō int̄nscō c̄ cognitio finis, si uix nātē qd ḡcē ab
int̄nscō sive c̄ cognitio finis sive sine tali cognitio. q̄e m̄bū v̄ffem
voluntariū sine atonē rotant. n̄ denotat q̄ p̄e dñm ḡcē p̄nū qd
iūm qd v̄lē v̄sp̄cāmū ergo idem qd voluntariū. El si dñc̄ q̄lēnd̄ q̄
v̄lē in Gauſ. transcas et si voluntariū v̄lē agunt, q̄ p̄nō dñc̄
q̄lēnd̄ v̄lē, si autē sūmā male ergo ex cōmodatiōne v̄lē aut aut ap̄
app̄iat̄. sumil' iam q̄ app̄itt̄ intellectu, c̄t̄ enī p̄m exp̄laſigatiōne
app̄itt̄as p̄p̄gōnū cognitio, aut qidē ergo q̄ app̄it̄ p̄actū dñctū
dō v̄lē. hoc ḡt̄. 3. eff. c. 3. q̄ voluntariū qd in Gauſ, intellige
q̄ nō ita p̄fēto sūmū in hoc q̄ q̄unt dñm sūmū dñctū .
✓ sicut ergo alii nō sp̄cē voluntariū ut h̄c̄. s. Pto. 12. q. 6. or. 3. nāc̄
alii q̄ sp̄cē voluntariū alii v̄q̄ p̄tūc̄ p̄mēd̄ et debetē autē.
nōc̄ et nō fēc̄, m̄ dñctū dñctū c̄ sūmū tenebāl', v̄sumēd̄ nāc̄ nāc̄
c̄ tēl' voluntariū q̄ tenebāl', nōc̄ alii q̄ nō tenebāl' p̄mēd̄ est p̄tūc̄
per, / v̄lē mālia fācta p̄m̄, Iudic̄ eāmū voluntariū et imp̄at̄ q̄ v̄lē
p̄mēd̄ tenebāl', nōc̄ in q̄ nō tenebāl' p̄tūc̄ m̄fēt̄, v̄lē
lāi sc̄n̄t̄ q̄ dñm̄f̄i ot̄r̄ ec̄t̄ q̄ p̄tūc̄ et voluntariū m̄fēt̄ q̄ tenebāl'
nōc̄ nō dñctūc̄ nō sc̄n̄t̄ q̄ v̄lē in ec̄t̄, q̄ dñm̄f̄i fecc̄ autē
aff̄, Et si v̄tūq̄ fui lōcūm̄ claud̄ere et nō claud̄ere, sed v̄m̄ voluntariū
s. sc̄n̄t̄ et nō dñct̄, n̄ s̄p̄d̄. n̄ sc̄n̄t̄ nō māli, Et dñ. 6. aug. 9 dñi
p̄ccab̄i ideo aut m̄t̄ q̄ p̄tūc̄ m̄fēt̄ v̄lē voluntariū, nō dñct̄ m̄q̄ tām̄
lōcū. / sic ē v̄tūq̄ p̄tūc̄ s. dñct̄ dñi dñct̄ sūm̄ dñct̄ v̄lē laud̄
tr̄ nō voluntariū q̄ p̄tūc̄, m̄nēct̄, nec sunt liberi nisi dñct̄. b̄t̄ dñ
sc̄n̄t̄, Et lāi laud̄, digna laude, v̄lē voluntariū ab̄t̄ nō rep̄gnat nēc̄,
b̄t̄ c̄t̄ ab̄t̄ nec dñct̄ v̄lē rep̄gnat nēc̄. / - p̄. q̄ lōcū alii dñ
q̄ p̄tūc̄ et n̄ s̄p̄d̄ v̄lē voluntariū autē a v̄lē, q̄. s. q̄ v̄lē dñct̄

aut in directo, liberū aut de' sui qui uoluntum suie non sibi uolent, ex
hoc enim liberū quod est in iustitia et iniquitate p[ro]p[ri]etate
2. q[uod] melius igno[re] facit involuntariū sed non facit non liberū, monares liberi
aut hoc quod in voluntarium. //

3. sic. 5. No. 2 contra gen. c. 48. n[on] est sunt iuste ualia iuste n[on] alia q[uod] dicitur liberū
q[uod] domini sui actiones, non aut liberi iudicij, marata aut q[uod] solam ab aliis
mouent, nec liberi alio mihi sunt aut motu, in collectu alia vero non solam
actiones sed etiam iudicij q[uod] est liberū arbitrii heretice. / Secundum hanc diuin
liberi n[on] est eti[am] iuste, ita q[uod] sicut gravis immunitati huius gravitas non age
sicut uita huius iudicium non dicitur, sed inde catur, illo tamen iudicatio potest non esse,
20/ quod tam liberū in voluntarie mouet, h[oc] est autem ratione huius tale
iudicium liberū aut libere n[on] dum motum sequitur tale iudicium. //
hinc o[ste]r voluntariū de genere, deo de se q[uod] non voluntaria aut voluntar
ex parte, n[on] q[uod] nullus facere possit mecum reficiat nisi non uult p[ro]p[ri]etatis
dare mecum sed salvare vitam, ergo non propter eti[am] se voluntariū p[ro]p[ri]etatis
meum voluntariū. n. deinceps est a deo de se non ualda recipienda
q[uod] n. qui facit p[ro]p[ri]etatem igno[re] aut coactus est non facit p[ro]p[ri]etatem / q[uod] in timore
sive fidei de se p[ro]p[ri]etatis de metu igno[re] aut coactus, ut timor de se p[ro]p[ri]etatis aut
voluntario p[ro]p[ri]etatis cedat aut de locum igno[re] meus est coactus. - /
sic. 6. aug. duci p[er]petuum in timore de p[er]petuum in voluntarium, ita in timore non
p[er]petuum in voluntarium, / non duci p[ro]p[ri]etatis de liberū aut liberi
multa. n. si uolentia q[uod] non p[er]petua? q[uod] rite uolentia certe p[er]petua? Et
sicut uolentia est non voluntaria. / uolentia ergo q[uod] est p[ro]p[ri]etatis in tempore
Est / nec opposidere uel ab extirpare passo certe uolentia, ratione usque
est anima est p[ro]p[ri]etatis in tempore tamen, / sic voluntaria de se est ab initio
seu p[ro]p[ri]etatis. / a deo cui cognitio est p[er]petua rei. //

15 p[ro]p[ri]etatis